

Şubat 2004, Yıl 7 Sayı:114 - Fiyatı: 750,000 TL (KDV dahil) - İngiltere: 50p.

Haydi,

BMBP'yi TÜM KIBRIS'ın PLATFORMU YAPALIM!

21 Nisan
referandumundan
Kuzey'de ve Güney'de
zaferle çıkalım.

Başyazı

Ortak Mücadeleye Devam

Sonunda "su evleğe girdi". İsterseniz siz "su evleğe sokuldu" deyin. Sonuçta kapıda ABD, İngiltere, AB destekli çözüm gözük-mektedir.

1955'ten günümüze kadar iki toplumu birbirine kırdıran, sonunda adayı böldürenlerin şimdi adayı ve Kıbrıs Halkı'nı "birleştirme çabasını" çok boyutlu incelemek zorundayız. Belli ki dünyayı hegemonyalarında tutan güçler sancılı da olsa Kıbrıs üzerinde geçici olarak da olsa uzlaştılar.

Bugün halkımızın önünde "çözüm formülü" olarak duran Annan Planı şimdiki durumu değiştirmek için birçok radikal adım içermektedir. Bu adımlar mevcut durumu

ciddi olarak geriye götürecektir, TC'nin mutlak hakimiyetini geriletecektir. Buna ilaveten Kıbrıs Rum burjuvazisinin " Kıbrıs benimdir" yaklaşımını kırarak ögeler içermektedir. Kısacası mevcut durumu gerilten ve Kıbrıslılar'a yeni açılımlar getiren bir plan.

Şimdi planın son pazarlıkları yapılacak.
Çok ciddi değişiklikler olacağı beklenmiyor.

Planın bu olumlu yönlerinin yanında anlaşma sonrası "yeniden yer değiştirecek" yığınların ekonomik sosyal sorunlarının çözümü için ciddi parasal kaynaklara ihtiyaç var. Mülkiyet sorununu "fetihiç anlayışla" tam bir yağmaya dönüştüren işbirlikçiler kördüğüm yaratmışlardır. Kıbrıslılar'ı " çok seven ve çok düşünen"

ABD, İngiltere, AB, TC ve Yunanistan, Kıbrıslılar'a 50 yıldır çektirilen acıların bedelini plana maddi destek sağlayarak ve ellerini artık adadan çekerek ödemelidirler.

Plana "ahlaksız teklif" diyerek , halkımıza "hain, satılmış" diyenlerin bu gün planı temel alan görüşmelere "evet" demelerini çok iyi görmeliyiz. Bu nedenle ortaya konan " evetlerin" ne kadar evet olduğu akıldan çıkarılmamalı ve uyanık olunmalıdır.

Kıbrıs Türk Halkı, 3 yıldır sokaklarda yarattığı mücadele birliğini sağlamlaştırmalı, Güney'e yaymalı, 21 Nisan referandumu için Kuzey'de ve Güney'de statükoculara karşı ortak mücadele başlatmalıdır.

Konuk Yazar:
Peri Çağırıcı
Demokrasi
Dediğin Böyle
Olur İşte

Avrupa Birliği'ne girmenin ön şartı olarak o ülkenin demokrasisinin iyice çalışması ve insanlık haklarına saygı duyulması gerekir deniyor hep AB tarafından. Son bir kaç hafta içinde İngiltere'de dönemler genelde burjuva demokrasinin ve özde de yine burjuva olan İngilizler...

Sosyalist Gözlem

Özdemir Göçer

NEW YORK'TA AÇIĞA ÇIKAN GERÇEKLER

Nihayet Kıbrıs'la ilgili tüm taraflar BM Gn. Sekreteri Kofi Annan'ın şartlarını kabul ederek görüşmeleri başlatacaklarını açıkladılar.

Görüşmelerin başlaması, tarafların sözlerinde durmaları halinde Kıbrıs'ta bir emperyalist barış anlaşmasının imzalanacağı anlamına geliyor. Ben hala daha görüşmelerin başarı ile sonuçlanacağına ilişkin kuşkularımı koruyorum. Ama şimdi bunu tartışmanın sırası değil. Bunu yaşayarak göreceğiz.

Şimdi yapılması gereken New York görüşmelerinin ortaya çıkardığı somut olguları anlamaktır.

Sormamız gereken ilk soru şudur; ne değişti ki, bunca zamandır Annan Planı'nın Kıbrıs Türk'ü için felaket olacağını iddia eden Ankara ve Denktaş, Mayıs'a artık gün saydığımız bir ortamda, tam 180 derece çark ederek, bu planı görüşmelere zemin olarak kabul etmiştir?

Siyasi yorumcuların neredeyse tamamı Kıbrıs sorunundaki uzlaşmazlığın sorumlusunun Denktaş olduğunu iddia etmekteydi. Hatta bazıları daha da ileri gidip Ankara'yı da Denktaş'ın yönettiğini söylüyorlardı.

Halbuki 13 Şubat günü New York'ta, tarafların Annan Planı zemininde görüşmeyi kabul ettiklerini açıklamaları Denktaş'ın kendisine mal edilen otoriteye sahip olmadığını net bir şekilde ortaya koymuştur. Denktaş zurnanın son deliği bile değildir. Öyle ki, adam bu güne dek söylediklerinin tersinin altına imza atmayıp, hiç değilse kişiliğini korumak için, istifa edebilecek yetkiye bile sahip değildir. Bu New York'ta

açığa çıkan 1. gerçektir.

Kıbrıs görüşmelerini sürüncemede tutan, ABD ile işbirliği içindeki Ankara'dır. Ankara AB'ye Kıbrıs'ın sırtında girecektir. Kıbrıs sorununu AB ile pazarlıklarını sürdürebileceği son ana kadar, bilerek sürüncemede bırakmıştır. Pozisyonlarından geri adım atmamıştır. "Ya ben, ya Kıbrıs" diyerek AB'ye hem kendi isteklerini hem de ABD'nin isteklerini dayatmıştır. Görünen odur ki, bu politika ABD'nin AB ve Yunanistan'a uyguladığı yoğun baskıların da yardımıyla başarılı olmuştur. Türkiye AB'den talep ettiği tavizleri koparmıştır. Ankara'nın Annan Planını onaylamasından çıkan 2. gerçektir budur.

Türkiye'de büyük yatırımları olan ve bu yatırımlardan çok daha büyük beklentileri bulunan AB, eti budu olmayan Kıbrıs için Türkiye ile ilişkilerini bozmaya göze alamazdı ve almadı! 3. gerçektir de budur.

AB Türkiye ile öyle bir uzlaşmayı kabul etti ki ortada ne uluslararası hukuk kaldı, ne de AB normları!

Annan Planı sayesinde, ilk defa AB üyesi olan bir ülkeye AB üyesi olmayan Türkiye Cumhuriyeti vatandaşları serbest (vizesiz) girebilecek.

Aralık 2004'te de Türkiye'ye, demokratikleşmeyi gerçekleştirmemesine, fikir 'suçlularını' zindanlardan çıkarmamasına rağmen AB üyeliği için görüşmelere başlama tarihi verilecek.

Sanki Türkiye'nin geçirdiği AB'ye uyum yasaları, AB emperyalistlerinin çok umurun-daydı! Kuzey İrlanda'da cumhuriyetçilere, ve İspanyada Baas'lılara karşı hiç bir demokratikleşme sağlayamayan AB'nin

Türkiye'deki devrimcilerin ve Kürt ulusunun demokratik haklarına sahip çıkmasını bekleyenler, daha çok bekler! AB'nin karşımızda sırttan anti-demokratik surati, karşılaştığımız 4. gerçektir.

Ankara, prensip olarak karşı olmadığı Annan Planı temelindeki bir çözümü, sırf kendi pazarlıklarını sonuçlandırana kadar reddeder görünmekle Kıbrıs'lı Türkler'in büyük tepkisini almıştı. Pazarlıklarını sonuçlandırırken Mehmet Ali Talat ve CTP'yi de yanına almakla kendisine karşı yükselen öfkeyi yatıştırmayı da bir ölçüde başarmıştır. ortaya çıkan görünüm, sanki CTP'nin hükümete girip 'barıştan yana' ağırlığını koymasıyla, barış görüşmelerinde olumlu bir sürece girildiği şeklindedir. Perdenin gerisini görebilenler için ise, New York'tan CTP ve Mehmet Ali Talat'ın işbirliği, teslimiyetçi yüzleri sırtıtmaktadır. New York sürecinin 5. gerçeği Kıbrıs Türk halkının devrimci direnişini Ankara'nın potasında eriten CTP yönetiminin gerici yüzüdür.

Nihayet New York sürecinin 6. gerçeği de BM örgütünün, büyük emperyalist güçlerin, başta da ABD emperyalizminin elinde, çıkarlarını korumak için bir araç, bir oyuncak olduğudur.

Müzakerelerin başlamasına ilişkin olarak gerçekleştirilen 10 şubat toplantısının New York'ta düzenlenmesi bile, ABD'nin olaya istediği gibi müdahale etmesini ince ayar yapabilmesini sağlamak amacıyla planlanmıştır.

Gelinen aşamada Türkiye, kendi istediklerini kopararak Kıbrıs'ta uzlaşmayı kabul etmiştir. Ama buraya kadar yaşananlar için kolay kısmıydı! Şimdi önümüzde daha kar-

maşık bir süreç var.

Emperyalist güçler "burjuva hakkı" olan mal mülk hakkı yüzünden Filistin'de imzaladıkları barışı yüzlerine gözlerine bulaştırdılar.

Benzer bir akıbet Kıbrıs'ı da bekliyor.

İşgal rejimi Kuzey Kıbrıs'ta hala daha yasa dışı gayri menkul mal satışlarına devam ediyor; hem de AB vatandaşlarına! AB buna karşı hiçbir önlem almıyor, vatandaşlarını uyarmıyor!

Kıbrıs'ta gerçekleşecek emperyalist barış çok ciddi bir çatışma ve kaos potansiyeli taşımaktadır. Sadece mal mülk sorunlarının çözümü on yıllar alabilir, muhtemel etnik çatışmaları önlemenin biricik yolu, tüm milliyetlerden Kıbrıs'lı emekçilerin birlikte örgütlenerek anti-emperyalist mücadeleyi güçlendirmeleridir.

Halen adamızda İngiliz, Türk ve Rum olmak üzere 3 ayrı devlet yönetimi vardır. Ayrıca ABD'den emir alan BM kuvvetleri var.

Anti-emperyalist güçler halkı, tüm orduların ve egemen İngiliz üslerinin adadan sökölüp atılmasına, üniter ve güçlü bir anti-emperyalist hükümet oluşturmaya yönlendirmelidirler.

Kaybettığımız bunca zaman yeter!

Bağımsızlık ve Demokrasi yalanlarıyla aldatıldığımız yeter!

Gerçek bağımsızlık ve gerçek demokrasi Annan Planı ile değil, Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti'mizle gerçekleşecektir!

KSP BDH binasına yapılan saldırıyı yayınladığı basın bildirisiyle kınadı

Kamuoyuna,

12 Şubat akşamı Barış ve Demokrasi Hareketi binasına dönük yapılan çirkin saldırıyı Kıbrıs Sosyalist Partisi olarak şiddetle kınıyoruz.

Bu saldırı yeni değildir. Yakın geçmişte benzer saldırılar ve tezgahlar BDH'ya ve diğer çözüm yanlısı örgütlere dönük yaşanmıştı. Kıbrıs Sosyalist Partisi, çözüm yanlısı örgütleri sindirme, korkutma çabası içinde olan

faşist güç odaklarının tezgahladığı bu tür saldırıları asla kabul etmeyecek ve karşısında duracaktır.

Kıbrıs sorununun geldiği aşamadan ciddi olarak rahatsızlığı olan, bu rejimden on yıllardır beslenen bu güç odakları son çırpınışlarını sergilemektedirler. Halkımızın son üç yıldaki kolektif direnci ve iradesi karşısında çaresizliğe düşen, panikleyen rejimin beslemeleri ve arkalarındaki güçler gözdağı vermek için bu tür saldırıları artırılabirler. Bilinmelidir ki bu tür saldırılarla Kıbrıs

Türk Halkı'nın çözüm ve barış istenci asla kırılmayacaktır. Aksine bu saldırılar "barış cephesini" daha da sağlamlaştıracaktır.

Kıbrıs Sosyalist Partisi, kimden gelirse gelsin bu tür saldırıların karşısında olacaktır.

Barış ve Demokrasi Hareketi binasına yapılan saldırıyı Kıbrıs Türk Halkı geri püskürtecektir.

**Kıbrıs Sosyalist Partisi
Merkez Komitesi**

Trodos'a Gezi

29 Şubat 2004'te, "Federal Çözüme dayalı Birleşik bir Kıbrıs için Gençlik" sloganı adı altında Trodos Dağı'na İki-Toplumlu Gençlik Gezisi düzenleyecek olan gençlik örgütleri, EDON, CTP Gençlik Kolları, TKP Gençlik Kolları, YBH Gençlik, BKP Gençlik Kolları, KSP Gençlik Birimi ve ÇABP Gençlik Kolları ortak bir deklarasyona imza attılar.

Gençlik Örgütlerinin Ortak Deklarasyonu:

ORTAK DEKLARASYON

1. Federal çözüme dayalı barışçıl ve birleşmiş bir Kıbrıs'ın 1 Mayıs 2004'de Avrupa Birliği'ne üye olmasına bağlılıklarını teyit ederler

2. Birleşmiş Milletlerin Annan Planı temelinde görüşmeler yoluyla bir çözüm elde etme çabalarına odaklanmaya devam etmekteyiz. Böyle bir anlaşma tek egemenlik ve bir uluslararası kimliğe sahip iki kesimli, iki toplumlu federal bir çözüm sağlamak için BM'nin ilgili kararları, 1977 ve 1979 Üst Düzey Anlaşmaları ve BM Sözleşmesi ve uluslararası hukuka uygun olmalıdır. Çözüm tüm Kıbrıslılar için temel insan hakları, temel özgürlükler ve sivil hakları ve her iki toplumun politik eşitlik ilkesini gözetmelidir.

3. BM Genel Sekreteri'nin Annan Planı temelinde görüşmeleri yeniden başlatma kararını selamlıyoruz. Bir

bütün olarak AB ve Uluslararası Topluluğun, gösterebilecekleri en iyi çabayı göstererek BM'nin çabalarını desteklemelerini ve yardımcı olmalarını temenni ediyoruz. Yeniden canlanmış böyle bir inisiyatif en erken bir zamanda Kıbrıs sorununa geniş, çalışabilir ve kalıcı bir çözüm elde etmeye yönelik olmalıdır.

4. Tüm taraflara Annan Planının felsefesi içinde, geriye kalan boşlukları doldurma ve hem Kıbrıslı Rumlar ve hem de Kıbrıslı Türkler lehine olacak değişiklikleri yapmaları ve Planı daha çalışabilir ve böylelikle çözümü daha uygulanabilir kılmaları uyarısını yapıyoruz.

5. Bu gibi bir çözüm Kıbrıslılar tarafından, önceden belirlenmiş bir tarihte her iki toplumda eş zamanlı gerçekleşecek referandumlarla Kıbrıs'ın 1 Mayıs 2004'te birleşik olarak AB'ye girebilmesini sağlayacak şekilde onaylanmalıdır.

6. BM'nin ve genel olarak Uluslararası Topluluğun çabalarına rağmen, BM himayesindeki iki toplumlu görüşmelerin Kıbrıs sorununun kapsamlı bir çözümle sonuçlanmamasının Mart 2003'te Lahay'de, Türkiye'deki belli bazı karar-verici mekanizmaların desteğini alan Kıbrıslı Türk müzakereci Sayın Denktaş'ın olumsuz tavrından kaynaklandığını düşünüyoruz.

7. 14 Aralık 2004'te Kıbrıslı Türklerin statükoyu uzaklaştırmaya ilişkin güçlü

arzularına rağmen statüko mekanizması sonuçları manipüle ederek bir ölçüde Sn. Denktaş'ın olumsuz rolünü sürdürmesi sonucunu doğurmadı.

8. Nisan 2003'ten bu yana, hareket özgürlüğündeki sınırlamaların kısmen kaldırılmasının ve Kıbrıslı Rumlarla Kıbrıslı Türkler arasında tanık olunan yeniden bir araya gelme ve etkileşimin, sıradan insanlar arasında varolan barış ve yeniden birleşme için güçlü isteğinin en somut kanıtlarını sağladığını vurgularız. Aynı zamanda, statüko yanlıları hemen hergün kendilerinin ayrımcı ve bölücü milliyetçi politikalarının temelsizliğine tanık olmaktadır.

9. Kıbrıslı Rumlar ve Kıbrıslı Türkler arasındaki etkileşimin getirdiği olumlu atmosferi hoş karşılarken, pasaport gösterme gereksinimini ve tüm diğer sınırlamaları tamamen kabul edilemez ve iyi niyet ve uzlaşma ruhu dışında olduğunu düşünüyor ve de bunların derhal kaldırılması talep ediyoruz.

10. Hareket özgürlüğündeki sınırlamaların kısmen kaldırılmasının ve diğer önlemlerin Kıbrıs sorununa bulunacak kapsamlı bir çözümün yerine hiçbir şart altında konulamayacağını açıklıyoruz.

11. Kıbrıs gençliğini barış ve yeniden yaklaşmayı ilerletme mücadelemize katılmaya, böylelikle Annan Planı ve bizim ortak vatanımızın yeniden birleştirilmesi temelindeki bir çözümü güçlendirmeye çağırırız. Birleşik bir Kıbrıs'ın 1 Mayıs'ta Avrupa Birliği'ne girmesini istiyoruz. Kıbrıs gençliği artık ayrımcı ve bölücü milliyetçi politikalar tarafından yanlış yola yönlendirilmemektedir. Bizim vizyonumuz, halkının barış, güvenlik, demokrasi ve refah

içinde yaşadığı federal çözüm temelinde birleşik bir Kıbrıs'tır.

Her iki toplumdaki ilericiler ve barış güçlerinin, gerilemelere rağmen, adamızın yeniden birleştirilmesi ümidini koruma yönünde tarihsel bir misyonu vardır. Kıbrıslı Rumlar ve Kıbrıslı Türkler arasında yeniden yakınlaşma ve barış içinde yaşama mücadelesini yürütmeye görevi vardır. Kesin olarak ifade ediyoruz ki, barışçıl, yeniden birleşmiş ve refah içinde olan federal bir Kıbrıs'ta halkımızın birlikte çalıştığı, yaşadığı ve çok güçlü bir çabayla mücadele ettiği, çocuklarımızın geleceğini inşa ettiği zaman gelecektir.

Lefkoşa, 11 Şubat 2004

SLOGANLAR:

Ana slogan:

"Federal çözüme dayalı bir Kıbrıs için Gençlik"

Diğer Sloganlar:

Kıbrıs'ta barış engellenemez
Kıbrıs Kıbrıslıdır
Kıbrıs Rum - Kıbrıs Türk ortak mücadele, ortak vatan
Birleşik Gençlik, Birleşik Kıbrıs Birlik, mücadele, dayanışma

Not: Trodos gezisi etkinliğinin 15 Şubat 2004 tarihinde yapılması düşünülmüyordu, ancak hava koşulları nedeniyle 29 Şubat 2004 tarihine ertelenmiştir.

Kıbrıs Sosyalist Partisi, 14 Şubat akşamı düzenlenen "Ortadoğu ve Emperyalizme Karşı Mücadele Paneli"ne katıldı

Ortadoğu ve Emperyalizme Karşı Mücadele

Ortadoğu ve Emperyalizme Karşı Mücadele Paneli 14 Şubat 2004 akşamı Güney Kıbrıs Kıbrıs Üniversitesi salonunda yapıldı. Panele konuşmacı olarak İran Milliyetçi Cephesi'nden İbrahim Muradi, Suriye'den activisti Dasi, Ergadığı Demokrasi'dan (İşçi Demokrasisi) Phedon Vasilides ve Kıbrıs Sosyalist Partisi'nden Evren Maner katıldılar.

İlk konuşmacı olan Muradi bugün İran'da yaşanan vahşeti anlattı ve buna karşı demokrasi mücadelesi verilmesinden bahsetti. Muradi'nin konuşması arasında İran'da polis tarafından çekilmiş ve gizlice yurt dışına çıkarılmış bir video-dan bazı bölümler gösterilmiş ve dinleyicilerin İran'da yaşanan vahşete tanık olması sağlanmıştır. Video filmi, İran'da yakın geçmişte evlilik dışı aşk yaşayan bir adamın "mahkeme" salonunda kırbaçlanmasını, daha sonra da salon dışına çıkarılıp yarıbeline kadar toprağa gömülüp taşlanarak öldürülüşünü sahnelerinden sadece bir tanesiydi. İzleyenlerin bazılarının isteği üzerine film kısa kesildi. Gerçekten de insandan böyle bir sahneye dayanması çok da kolay olmasa gerek.

Muradi sözlerini şöyle tamamladı: "Onlar bu vahşeti yapıyor ve İslam kültürünün bir parçası olduğunu iddia ediyorlar."

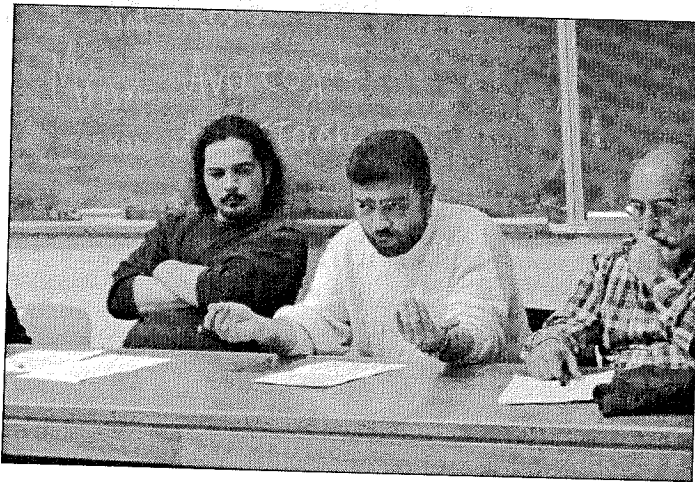
Muradi'nin sunuşu ardından Ergadığı Demokrasi'dan (İşçi Demokrasisi) Phedon Vasilides sunuşunu yaptı. Vasilides, Bush ve Blair'in binbir yalan ve demagojiyle Irak'ı işgal ettiklerini anlattı. Vasilides Bush ve Blair'in hesaplarının tutmadığını ve şu anda Amerika ve İngiltere'nin Irak'ta 2. bir Vietnam ile karşı karşıya kaldıklarını anlattı. Vasilides, Irak'ın işgaline karşı mücadelenin dünya genelinde örnekleriyle anlatarak herkesi 20 Mart'ta gerçekleştirilecek "Irak'ta Savaşı Durdurun" eylemlerine katılmaya çağırdı. Bunun ardından Kıbrıs Sosyalist Partisi adına konuşan Evren Maner şu konuşmayı yaptı:

Yoldaşlar, Şu anda, Ortadoğu'da, emperyalistler arasında enerji kaynaklarının, pazarların yeniden paylaşımına ve bir hegemonya kavgasına şahit olmaktayız. "Soğuk savaş" diye adlandırılan dönemin sonunda ortaya, Alman ve Fransız emperyalistlerinin başını çektiği yeni bir emperyalist güç çıktı; Avrupa Birliği. Bu durum bölgede var olan birtakım siyasi dengeleri değiştirdi. Amerikan emperyalistleri eskiden bölgeyi, İran Şahı, Ürdün Kralı, Saddam, İsrail, Arap ülkelerinin kral ve sultanları gibi uşakları, ajanları ve haydutları aracılığı ile yönetmekteydiler. Sürekli olarak etnik, ulusal, ırksal, dini farklılıkları körükleyerek bölge halkaları arasında gerginliklere, savaşlara, katliamlara ve sonuçta halkalar arasında düşmanlıklara neden olmuşlardır. Bu politika bir yandan egemen sınıfları Amerikan emperyalizmine bağlı kılarken diğer yandan da halklar arasında ortak bir anti-emperyalist bilincin gelişmesini önledi. Böylece bölge Amerikan emperyalizminin çıkarları doğrultusunda yönetildi. Bölgede stratejik bir konuma sahip Kıbrıs'ın da bu vahşetten nasibini aldığını unutmamak gerekir. Adanın işgali ve etnik ve coğrafik bölünmesi ile sonuçlanan, etnik farklılıkların kırskırtılmasına ve çatışmalara neden olmuşlardır.

Bir yanda ekonomik olarak daha saldırgan bir yapıya sahip Avrupa Birliği'nin ortaya çıkması, diğer yanda, bölge halklarının emperyalist müdahalelere karşı uyanması ve özellikle de Filistin halkının ayaklanması, Amerikan emperyalistlerini işleri doğrudan kendi ellerine almaya zorladı. Yaşamsal öneme sahip petrol kaynakları bu uşak-

ların kontrolüne bırakılmazdı. Saddam gibi "sapmış" bir diktatör işleri daha da zorlaştırabilirdi. Bu bakımdan Amerikan emperyalistleri bölgedeki güç dengelerini temelli olarak kendi lehlerine kurmaya karar verdiler. Kafkaslar'dan Yemen'e, Balkanlar'dan Orta Asya, Pakistan, Afganistan'a kadar tüm bölge kontrol altına alınmalıdır. Bu ancak şiddetle sağlanabilir. Balkanlar, Afganistan ve Irak kanlı askeri müdahaleler sonucunda işgal edilmişlerdir. Orta Asya dahil Amerikan askeri güçleri bölgeye yerleşmiş durumdadırlar. Filistin ve Çeçenistan'da Amerikalıların "barış inisiyatifleri" ile birlikte halklara karşı katliamlar sürmektedir. Amerikan emperyalistleri işgal ederek veya sıkı kontrol altına alarak kendi "barış"larını empoze etmeye çalışmaktadırlar. "Pax Americana"yı kurmaya çalışmaktadırlar.

Son günlerde Kıbrıs sorunu için

yürütülmekte olan çözüm girişimleri de bu bağlamda ele alınmalıdır. Avrupa Birliği'nin Kıbrıs'ı üyeliğe alma kararı, Amerikan emperyalistlerini bugünkü statükoyu yani etnik ve coğrafik temellerde bölünmüş adayı meşrulaştıracak ve kalıcılaştıracak bir çözüm bulmaya zorladı. Bu şekilde, Türkiye ve İngiltere'nin varlıkları ve etkileri sayesinde Ada'da etkin bir kontrolleri olacaktır. Annan Planı esas olarak Amerikan ve Avrupa Birliği emperyalistleri arasında bir uzlaşmadan başka birşey değildir.

Asıl sorun, emperyalizmin bu saldırılarına, işgallerine, etkilerine karşı ne yapmalı, nasıl mücadele etmeli ve emperyalizmi ülkelerimizden ve bölgeden nasıl atmalıyızdır. Emperyalist sistem savaş, açlık, yoksulluk, baskı, sömürü, yani kısaca barbarlık demektir. Eğer bunların durdurulmasını ve barış, özgürlük, demokrasi ile dolu, sömürüden, açlıktan, anımsı bir dünya istiyor sak emperyalizmi yenmek zorundayız. Dolayısıyla, emperyalistlere ve onların yerel uşaklarına karşı iktidar mücadelesine girmek ve iktidarı ele geçirip her ülkede anti-emperyalist birleşik cephe hükümetleri kurmak zorundayız.

Ortadoğu'da her ülkede toplumun tüm kesimlerinden ve sınıflarından demokratik anti-emperyalist güçlerin, toplumun en ilerici sınıfı işçi sınıfı ve onun siyasi örgütlerinin önderliğinde anti-emperyalist birleşik cephelerini kurmalıdırlar. Siyasi, ekonomik, askeri ve toplumsal temelde, kitlelerin en geniş güçlerini örgütlemiş birleşik cephe emperyalizme karşı kullanılacak en etkin silahtır. Ulusal anti-emperyalist cephelerin bölgesel ittifakı bölge halkını emperyalizme karşı mücadelede zafere ve kurtuluşa götürür. Bireysel ve izole edilmiş mücadeleler sadece emperyalistlerin işine yarar. Irak'ta şu anda gerçekleştirilen izole eylemler, eğer emperyalistler tarafından kasti olarak düzenlenmiyorsa, Irak'taki etnik ve dinsel farklılıkları kırskırtmakta kullanılabilir, ki bunun da sonuçları gerek Irak gerekse bölge için yıkıcı olur. Emperyalist saldırı ve işgallere karşı yürütülen mücadeleler tarihi bize bunu göstermektedir.

Dünya kamuoyunun gücü ve rolü, emperyalist ülkelerdeki anti-emperyalist, demokratik güçlerin dayanışması, Ortadoğu halklarının anti-emperyalist mücadelesine katkısı yadsınamaz. Ancak bu Ortadoğu halklarının güçlü bir örgütlü mücadele iradesi ile birleşirse başarılı olabilir. Belirleyici güç her zaman için Ortadoğu halklarının mücadelede ödün vermeyen anti-emperyalist mücadelesi olacaktır.

Maner'in ardından konuşan Suriyeli aktivisti Dasi yaptığı kısa konuşmasında, "Suriye'de Hafız Esad'ın ölümüyle oğlunun başkanı olması Suriye halkında demokrasinin geleceği yönünde umutların oluşmasına yol açmıştır ama, kısa sürede bunun boş hayal olduğu ortaya çıkmıştır" dedi. Dasi, önemli olanın kişilerin değil sistemin değişmesi olduğunu vurgulayarak konuşmasını bitirdi.

Konuşmaların tamamlanmasıyla sorular bölümüne geçildi. İlk sözü alan KSP'li bir dinleyici, Suriyeli Dasi'nin verdiği örneğe teşekkür etmek istediğini, çünkü Suriye örneğinin de gösterdiği gibi, sorunun kişiler sorunu değil, sistem sorunu olduğunu anlattı. Emperyalist sistemin, başta kimin olduğundan bağımsız bir şekilde sömürü, baskı ve savaş demek olduğunu anlatarak emperyalizme karşı mücadele için İran gibi ülkelere de, Türkiye'ye de, Kıbrıs'ta da ve dünyamızın her köşesinde bugün emperyalist sistem hüküm sürmektedir. Önemli olan emperyalizme karşı mücadeleyi her yerde vermek ve alternatif oluşturmaktır." dedi.

KSP'li dinleyici Muradi'nin İran'da yaşanan vahşetin İslami kültürün parçası olmadığı yönündeki görüşüne katılmayacağını, çünkü İslami hukuk'un temelini oluşturan "Şeriat" kanunlarının yaşanan vahşetin temeli olduğunu, bunun sadece İran'da değil, neredeyse tüm İslam dünyasında yaşandığını ve dolayısıyla aslında dinlerin tümünün emperyalizmin yönetim ve hakimiyet araçlarından biri durumunda olduğunu iddia etti.

Konuşmasını şu soruyla tamamladı: "Dostlarım, emperyalizme karşı mücadele için ille de vahşet uygulamaları, savaş çıkarmasını beklemek zorundaymıyız?"

Söz alan İranlı bir dinleyici "KSP'li arkadaşımıza katılıyorum, sorun emperyalizmdir ama, emperyalizmi nasıl alt edebiliriz? sorusunu sordu.

Bunun üzerine tekrardan söz alan KSP'li dinleyici kısaca şöyle cevap verdi: "Sizlere hazır formüller, reçeteler vermek durumunda değilim ama, şu soruları sormaya başlayarak emperyalist sistemi yenmeye başlayabileceğimize inanıyorum.

1. Kapitalizm nedir?
2. Kapitalizmin zayıf yönleri ve açmazları nelerdir?
3. Kapitalist-emperyalist sistemin alternatifi nedir?
4. Bu alternatifi nasıl gerçekleştirebiliriz?

Bu soruları sormaya başlamak emperyalizme karşı mücadeleye başlamak ve onu devirmek için adım atmak demektir."

Bunun ardından İşçi Demokrasisi'nden Dino söz alarak, dini vahşetin sadece İran'da değil, tüm diğer yerlerde de hüküm sürdüğünü anlattı ve emperyalizme karşı uluslararası mücadeleyi yükseltmenin önemini vurguladı.

Bu konuşmalardan sonra panel sona erdi.

Londra Mektubu

A. ONAL

Yeni Dönem ve Yeni Koşullar

New York'taki görüşmelerden devam kararı çıkması ve 1 Mayıs'a kadar Kıbrıs'ta bir burjuva anlaşmaya varılmasının hedeflenmesi, Kıbrıslı Türkler arasında sevinç gösterilerine yol açtı. Uzun yıllar çözümsüzlük ortamı içerisinde yaşamlarını sürdürmeye çalışan ve her türlü baskılara boyun eğmek zorunda kalan halkımızın bu sevinç gösterisini anlamamak elde değil...

Ancak başlayan bu yeni dönemin yeni koşulları da doğurduğu bir gerçek. Bu yeni dönemin bir dizi diğer sorunları da beraberinde getireceği bir gerçek... Barış karşıtlarının başıbozuk davranışlarının ve provokasyonlarının yeni dönemde daha fazla olacağını gösteriyor. Barış karşıtlarının Kıbrıs'ta bir anlaşmanın olmaması için bir dizi provokasyonlar yapacağı BDH binasının kundaklanmasından da görülebilir. 21 Nisan referandumunda ezici "evet" oylarını sağlayabilmek, anlaşma sonrası burjuvazinin anlaşma dolayısı ile ortaya çıkacak yeni dayatmalarına karşı haklarımızı korumak için şimdiden örgütlenme çalışmalarına ağırlık vermek gerekmektedir.

Burjuvazinin, 1 Mayıs'tan sonra ortaya çıkacak yeni durumu fırsat bilerek kitlelerin ekonomik, sosyal ve demokratik taleplerine "geçiş dönemi" gerekçeleri ile sınırlama koymaya girişeceği şimdiden görülebiliyor. Asgari ücreti belirlemeyi geciktiren hükümet, işçilere ve emekçilere bu geçiş sürecini bahane göstererek onları açlık sınırının altında yaşamaya zorlamaya devam ediyor. Kıbrıs'ta burjuva anlaşmayı sağlamak için desteklediğimiz bu hükümetin işçilere karşı bu duyarsızlığına kayıtsız kalmayacağımızı da bilmelidir.

Burjuvazinin kaçak işçiler sayesinde elde ettiği karlardan vaz geçeceklerini beklemek hayalcilik olur. AB yasaları çerçevesinde dahi burjuvazi, kaçak işçi çalıştırmak için bir dizi yöntemleri devreye sokmaktan geri durmuyor. Daimi işçi almak yerine bir dizi işleri taşeronlara yaptırarak karlarına karlar katarken, taşeronların çalıştırdığı işçilerin büyük çoğunluğunun kaçak olmasını görmezlikten de geliyor (İngiltere'de 24 kaçak işçinin deniz salyangozu toplarken boğularak ölmesi bu durumu berrak olarak ortaya çıkardı). Kaçak işçiler sayesinde şirketler işçilerin ücretlerini düşürürken kaçak işçileri de her türlü sosyal haklardan mahrum bırakıyor. Kaçak işçiler sayesinde işçilerin güçlü bir şekilde örgütlenmesi engelleniyor ve işçilerin ücret artışı ve sosyal haklar için taleplerinin de önünü kesiliyor.

Burjuvazi 1 Mayıs sonrası için planlarını yaparken, bizlerin de işçilerin çıkarlarını savunmak için hazırlanmamız gerekmektedir. Bu hazırlığı yapmanın en güvenli yolu ise işçi ve emekçilerin en azından sendikalarda örgütlenmesini sağlamaktan geçer. Bu sağlanmadığı takdirde Kıbrıs'ta kitlelerin refah düzeyini bu yeni dönemde artırmak mümkün olmayacaktır. Bu sağlanamamış, burjuvazi bugün uyguladığı metotları, tüm yasalara rağmen uygulamaya devam edecektir.

Kıbrıs'ta burjuva-emperyalist barışla daha iyi yaşam elde edecekleri umuduyula mücadeleye atılan kitlelerin hayal ettikleri refah gerçekleşmediği takdirde, onların milliyetçilerin ve faşistlerin safılarına geçme olasılığı ciddi bir tehlike olarak durmaktadır.

İngiltere Gündemi

bektasarif@hotmail.com

Arif Bektaş

Lord Hutton Haddini Bildi

Blair hükümeti, belki de en zor günlerini yaşıyordu ki, ölü bulunan Dr. Kelly ile ilgili başlatılan soruşturmayı yürüten Lord Hutton, geçtiğimiz günlerde dosyasını açıkladı. Blair ve hükümeti akladı, çoktandır bir sürtüşme yaşadıkları BBC "mahkum" edildi.

Savunma Bakanlığı'na bağlı çalışan ve daha önce Irak'ta da görev yapan Kelly, açığa çıkmış ve hükümetin hazırladığı ve içinde "45 dakikada Irak İngiltere'ye nükleer bir saldırıda bulun-

abilir" ifadesini yalanlıyordu. Kelly'nin bu yalanlamasını da BBC muhabiri Andrew Gilligan kamuoyuna duyurmuştu.

Geçtiğimiz hafta açıklanan Hutton raporunun sonucu olarak, BBC Genel Başkanı Gavin Davies, Genel Müdür Greg Hyke ve savunma alanında çalışan muhabir Andrew Gilligan istifa etti. Oluşturulan baskılar sonunda tek tek gelen istifalara, BBC çalışanları tepki gösterdi ve Blair'i istifa çağırdılar. İş durduran 1000'den fazla BBC çalışanı, Hutton soruşturmasının yanlı ve bilinçli olarak BBC'ye yönelmesini açıklıyorlardı. Onun için yöneticilerinin kalmaması Blair'in ditişmesini istiyorlardı.

Bu istifalar, kendi tercihleri değil, hükümetin BBC'den bir intikam alma operasyonu olarak görülmelidir. İstifalar

sonunda Blair, "zaten benim de isteğim buydu" diyerek işin içinde olduğunu açıklıyordu. Operasyonun içinde olduğunu daha önce de söylemişti aslında. Parlamentoda her Çarşamba günü yapılan konuşmalarda Blair, muhalefetteki Muhafazakar Parti lideri Michael Howard'ın Hutton soruşturması ile ilgili eleştirilerini haksız bulmuş ve "soruşturma bittikten sonra benden özür dileyeceksin" diye karşılık vermişti. Yani Blair, Lord Hutton'un soruşturmasının sonucunu çoktan biliyordu.

Tamamen yalan senaryolar üzerinde Irak'a saldırdılar ve onbinlerce insanı katlettiler. Bu yalanların ortaya çıkması onlar açısından çok acı olacaktı. Blair'in istifa etmesi tartışılıyordu ki, Hutton kalı ve Blair'i olduğu gibi Irak saldırısını da haklı çıkartmaya çalıştı. Dünyanın gözünün üzerinde olduğu İngiltere'nin başbakanının istifasını neden olacak, üstelik yalan ve haydutlukları ortaya

çıkacak bir gerçeği yansıtmamasını beklemek Hutton'dan, politikayı takip etmede yoksun olmak anlamına gelirdi. Hutton haddini bilerek, İngiltere'yi ve onun başbakanını "zor" durumda bırakmadı. Onunla da yetinmedi. Birilerini kurban seçmeleri gerekiyordu. O da BBC'nin en yetkili iki adamı ve muhabiri oldu.

Halbuki bu adamları da BBC'nin başına Blair atamıştı. Yapılan araştırmalara göre, Blair'in yalancı olduğuna inananların oranı yüzde 91. Yani BBC yöneticileri değil, hükümetin istifasını halk isterken tersi oldu.

Fakat bununla da Blair'in kurtulduğu düşünülmemeli. Blair'den, Irak'a saldırının gerekçelerinin yalan olduğunu açıklaması isteniyor. Büyük bir baskı var üzerinde. Hutton'un hükümeti kurtaran raporuna da halkın tepkisini düşündüğümüzde, Blair'in işi daha bitmedi.

DEMOKRASİ ÜZERİNE...

Birikim Özgür, "CTP-DP HÜKÜMETİ'NİN GELECEĞİ ÜZERİNE TARTIŞMALAR" başlıklı 20 Ocak 2004 tarihli yazısında CTP geleneğinin Marksizm'le tüm bağlarını koparmış bir gelenek olduğunu ve CTP kökenli gençlerin Marksizm bilgilerinin kısıtlı olduğunu gösteriyor.

Bu tür yazılar sosyalist hareketin gelişmesi açısından kötü bir durumdur. Genç yoldaşların Marksizm bilgisi edinmeleri, ve de gerçekçi olmaları ülkemizin geleceği için zorunludur.

Birikim'in bu makalesinde pek çok sorun vardır. Bunlardan sadece ikisine değineceğiz.

1. Demokrasinin Tanımı.

Birikim'in demokrasi tanımı şöyle:

"Demokrasiyi Marksist felsefeye göre tanımlayacak olursak; Marks'a göre, üretim sürecinde üretilenler işçinin emeğiyle üretilir, işçi emeğinin karşılığını talep eder, burjuva sınıfı da bu talebe karşılık tavizlerde bulunur... Böylelikle demokrasi hayat bulur."

Bu demokrasinin tanımı değildir sevgili Birikim. Bu, burjuva demokrasinin en önemsiz, ve de en geçici bir yönünü öne çıkartmaktadır. Halbuki tarifler, ele alınan konunun belirleyici karakteristiklerini ortaya koymalıdır.

Malum olduğu üzere, insanın insan tarafından yönetim şekillerinden biri olarak demokrasi, toplumun sınıflara bölünmesinin, devletin şekillenmesi döneminin ürünüdür. Kölecilik döneminin ürünüdür. En meşhur şekli de köleci Atina'nın doğrudan demokrasisidir.

Kölecilik öncesi toplum çok daha "demokratik"ti. İlkel komünal toplumlar, köleciliğe doğru evrimleşirken bile, bu evrimleşme tamamlanmadıkça, çok daha "demokratik" bir yaşam söz konusuydu. Gel gelelim demokrasi kavramı dahi insanların bilgi hanesine girmemişti. Demokrasi kavramıyla, toplumun sınıflara bölünmesi, devletin şekillenmesi dönemi birbirine denk düşer.

Yani, devleti yönetme yöntemlerinden biri olarak demokrasi, tıpkı devlet gibi, her zaman ve her şart altında sınıfsal bir karaktere sahip olmuştur. İleride de öyle olacaktır. Bu nedenden ki Lenin kapitalizmde demokrasi tanımını yaparken, burjuva demokrasinin çeşitli şekillere bürünebileceğini, fakat o demokrasinin her şart ve şekil altındaki esasının, özünün, burjuva diktatörlüğü olduğunu ortaya koyar. Proleter

demokrasi için de durum aynıdır. Bu demokrasi çeşitli şekiller alabilir. Fakat o da, her şart ve şekil altında, esasta, özde bir proletarya diktatörlüğüdür.

Sizin demokrasi tanınız olayın bu esasını dikkate almıyor. Tanıyı yapılanın burjuva demokrasisi olduğunu ortaya koymuyor. Ve tabii ki burjuva demokrasisini tarif ettiği varsayıldığında da fazla yanılgı içindedir. Burjuva demokrasinin mevcudiyeti için işçinin emeğinin karşılığını talep etmesi, bu talebe karşı da burjuvazinin bazı tavizler vermesi bir zorunluluk değildir. Burjuvazi bu tavizi vermediğinde burjuva demokrasisi ortadan kalkmaz. İşsizliğin yaygın olduğu, burjuvazinin işçilere taviz vermek zorunluluğu hissetmediği şartlarda burjuvazi işçilere taviz veremeyebilir. Bunun çok örnekleri vardır. Bu durum burjuva demokrasisini ortadan kaldırmaz. Olayın esası bu değildir ki?

Olayın esası burjuvazinin toplumu, bu arada da işçileri yönetmesi olayıdır. Mesela çok çarpık da olsa, sürekli olarak genel oy hakkı ile büyümüş Türkiye'de devrimciler, burjuva demokrasisine pek çok payeler, esas olarak küçük burjuva çoğunluğun talep ettiği burjuva payeler biçerler, bunları bulamadıkları için de burjuva demokrasinin yokluğundan dem vururlar. Halbuki burjuva demokrasinin gelişme tarihine bir bakarsak, onun ilk dönemlerinde sadece mülk sahibi erkeklerle oy hakkı tanıyan, yani tamı tamına bir burjuva demokrasisi olan bir demokrasi türü olduğunu görürüz. İngiltere'de burjuva devriminin önderi Cromwell'in, devrim sırasında yoksul köylülerin ve işçilerin de oy hakkı olmasını savunan radikal kesime karşı, böyle bir talebin kabul edilemeyeceğini, bunun anarşisiye yol açacağını savunduğu, ve bu radikal kesimi yenilgiye uğrattığı gayet iyi bilinir. Ve tabii daha sonraları da parlamento defalarca kapatıp, kendisinin diktatörlüğünü kurmak zorunda kaldığı da!

Demokrasinin sınıfsal özünden bağımsız bir tanım yapılmıyorsa, bunun en önemli unsurları şunlardır: Birincisi, demokrasi tarihin ürettiği, insanın insan tarafından yönetimi tarzından biridir. İkincisi, bu yönetim tarzı, tüm yurttaşların oy hakkına sahip olmalarını zorunlu kılmaz ama, yurttaşlığı zorunlu kılar. Üçüncüsü, varmak zorunda olduğu yer genel oy hakkıdır.

Demokrasi şekli genel oy şekline büründüğünde bile burjuvazinin iktidarını imkanı kılmaz ama, onu imkansızlaştırmanın zeminini hazırlama imkanı sunar.

Mesela KSP, antik çağ Atina'sında

var olan, sadece Atina vatandaşı erkeklerin oy hakkına sahip olduğu, ve de köle sahibi Atinalıların sıradan vatandaş olan Atinalıları -eski kan bağı yerine belirli bir yerde yaşayanlara verilen vatandaşlık hakkıyla oluşturulan vatandaşlar-, ve de köleleri yönetme aracı olan doğrudan demokrasiye geri dönüşünü savunmaktadır. Tabii ki bazı değişikliklerle...

Üretim araçlarının ortak mülkiyeti, buna bağlı olarak üretimde bolluk ve üreticilerin siyasete zaman ayırma imkanlarının oluşması, ve tüm üreticilerin bu imkanı kullanarak oluşturulan bilgisayarlar ağı üzerinden tüm üretim, tüketim ve siyaseti kontrol eder hale gelmeleri, ve böylece demokrasiye son vermenin imkanlarını oluşturmaları.

Demokrasi enteresan bir şeydir Birikim. Sınıfsal bir şey! Doğrudan Demokrasi şekliyle bile kölecilere iktidar sunan bir şey. Sınıfların ortadan kalkmasıyla da ortadan kalkmaya başlayacak bir şey! And well riddance (yok edilmesi iyi oldu) der İngilizler!

Bununla bağıntılı olarak CTP'nin idealist kesimi ve Kıbrıs hakkındaki planlarını -senin planını-da ele alabiliriz.

2. Kiralanmak Ve Demokrasi!

Şöyle diyor Birikim:

"Rantiye devlet midir KKTC? Evet! Petrolümüz yok ama toprağımızı ve onurumuzu Türkiye'ye kiraladık!"

"Halbuki Kıbrıslı Türkler, demokrasi talebini önemsiyor, bunun yolunun da AB'den geçtiğini bilincindedirler. 14 Aralık 2003 seçim sonuçları, demografimizle oynanmasına rağmen Kıbrıslı Türklerin toprağını ve onurunu birilerine kiralamayı reddettiğinin ispatıdır! Bunu görmezden gelerek demokrasilik oyunu oynayamayız."

Birikim demokrasi konusunda tarihsel gerçeklere sırt çevirdiği gibi, Kıbrıslı Türklerin -ve de tüm Kıbrıslıların- bugünkü somut durumuna da sırt çeviriyor!

"BM çatısı altında, AB üyesi, federal ve birleşik Kıbrıs" stratejisi tamamiyle toprağımızı ve onurumuzu kiralama üzerine yükselen bir stratejidir!

Gerek 14 Aralık seçimlerinde gerekse ondan önce ve şimdilerde elde edilmeye çalışılan bu sonuç, Annan Planı somut şeklini almış olan bu sonuç tamamiyle Kıbrıs topraklarını ve onurunu kiralamak üzerine yükselir.

Güneşi balıkla sıvamaya, eskinin çok sevdiği "CTP'li idealistlerini", onların bu stratejilerinin bu gerçeğini zembem suyuyla yıkamaya çalışma! Marksistlere yakışmaz.

Üç garantör ülke, onların üsleri ve askerleri ülkemizdeki varlıklarını koruyacaklar. Bu BM, AB, ve de bu çerçevede iş başarmak isteyen tüm "idealistlerin" ve de "sol-liberallerin" ortaklaşa kabul ettikleri ve de üstene gitmekten uzak durdukları basit bir olgudur.

Hem bu stratejiyi savunacaksınız, hem de Kıbrıs topraklarını ve Kıbrıslıların onurunu kiralamaya karşı çıkacaksınız. O ideal bir dünyada değil, gerçeklerle alakası olmayan bir dünyada mümkündür. Gerçek dünyada onun adına topraklarını ve de onurlarını kiralatanların stratejisi adı veriliyor! Çünkü öyle!

Topraklarımızın ve de onurumuzun kiralalanmasına bir son vermek için, bu duruma bir son vermek zorundayız. Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti Programı(aebch)'ni hayata geçirmeliyiz.

CTP ve oradaki sol liberaller adını verdiği kesim, bu burjuva-emperyalist stratejiyi varması gereken mantiki sonucuna vardırmışlardır -işleri garantörlere bırakmak. YBH ve Durduran da başka bir yünden aynı sonuca varmıştır -TC'yi kim takar, uluslararası güçler bu sorunu çözecekler nasılsa! Yani bu stratejiyi şu veya bu şekilde mantiki sonucuna vardiyanlar kesin bir şekilde Kıbrıs topraklarını ve de Kıbrıslıların onurunu yabancı emperyalistlerin "demokratik" ellerine terk etmişlerdir.

Arada dolaşıp duranlar ise, bu stratejinin zem zem suyuyla yıkanması görevini en iyi yerine getirenlerdir. Bu stratejinin yol açtığı kaçınılmaz sonuçları, onun topraklarımızın ve de onurumuzun kiralalanması üzerine şekillendiğini gözlerden gizlemek işinde, bu stratejinin yenilgisini imkansız kılmak işinde büyük bir rol oynamaktadırlar.

Bizim Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti siyasetimizi yapılabileceklerin sınırlılığı bahanesiyle reddedenlerin savunduğu bu burjuva-emperyalist stratejinin bir başka savunucusu olarak senin "KKTC koşullarında yapılabileceklerin sınırlılığı saptamasına "Erçakıca kendini fazla kaptırma benziyor" tepsinin tutarlılığından yoksundur. Düşmanına vuracaksan, vurduğun yerde gül bitmelidir. Erçakıca'nın sana diyeceği tek şey, "dinime küfreden bari müslüman olsa" olacaktır!

İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...

DEOK SENDİKASI GÜNEY' DE SEMİNER DÜZENLEDİ

Güney Kıbrıs'ta faaliyet gösteren DEOK sendikası 13 Şubat Cumartesi akşamı Lefkoşa The Classic Hotel Konferans Salonu'nda, birlikte oluşturdukları iki toplumlu Emegin Eşitliği ve İstihdamı Vakfı üyesi iki Kıbrıs Türk sendikası olan Çağ-Sen ve BES'e yönelik özellikle Güney'de çalışan işçilerin sorunlarının ön plana çıktığı ve tartışılıp oradaki şartlar hakkında bilgiler alınan seminare ayrıca konuya muhatap işçiler ve KSG katıldı.

Seminere konuşmacı olarak katılan sosyal sigortalar dairesinin önde gelen bürokratlarından ve önümüzdeki süreçte genel müdürlüğe getirilmesi düşünülen Michael Antoniou, dinleyicilere sosyal sigortalar hakkında ve onun sendikalarla ilişkileri konusunda teknik bilgiler verdi.

Bir diğer konuşmacı olan DEOK Genel Sekreteri Diomidis Diomidous da işçi sorunları ve hakları ile ilgili yaptığı konuşma sonrası her iki konuşmacıya da katılımcılar tarafından özellikle güneyde çalışan işçilere yönelik sorular yöneltilti. Konuşmacıların verdikleri bilgilerin ve sorulanlara cevaplarının bir kısmı şöyleydi;

Kıbrıslı Türkler ve Rumların çalışma şartlarında eşittir ve sigortalaşmadan eşit şekilde yararlanmalıdırlar;

Sosyal Sigortalar Temsilcisi Michael Antoniou ve DEOK Genel Sekreteri Diomidis Diomidous konuşmalarında özellikle vurguladıkları bu eşitlik kavramının, işçilerin hem sosyal sigortalardan doğan hakları, hem de sendikalaşmadaki haklarında aynı muameleyi görmeleri konusundaki hassasiyetlerini belirttiler.

Kıbrıs Cumhuriyeti vatandaşı her bireyin, devletin sağladığı, ön gördüğü her türlü hak ve yükümlülüklerin yerlerine getirilmelerinin çok doğal ve sağlanması gerekliliğinin altını çizdiler.

**İzinsiz Çalışanlar
(K.C kimiksiz çalışanlar)**

Konuşmacılar yukarıda da söylediğimiz gibi K.C vatandaşlarının haklarını kullanmaları konusunda açıklamalar yaparken akıllarda kalan "vatandaş olmayanların durumu ve hakları nedir" sorusu üzerine hem durumları hem kaybettikleri hakları konusunda bilgiler verdiler.

Deok Genel Sekreteri Diomidis Diomidous bu tür izinsiz çalışanların sömürüldükleri gibi yasa dışı bir şekilde çalıştıkları için hem patronlarının hem de kendilerinin zor durumlarda kalacaklarını söylediler. Özellikle soru üzerine yanıt veren Antoniou, sorunun farkında olduklarını ve bu sorunun çalışan Kıbrıslı Türklerin K.C vatandaş olmaları dışında

bir alternatifin yasalarda bulunmadığını açıkça belirtti.

Kaybedilen haklar ve işçilerin sigorta ve diğer konularda yaşadığı adaletsizlikler ;

Bir işçi katılımcının sigortalar konusundaki soruları ile patronların ve sistemin nasıl işçileri sömürmeye hizmet ettiklerini açıkça ortaya koydu. İşçi sorduğu soruda; sigortalıyı yatırdığı söylediği işçilerine patronun hiçbir belge vermediğini ve üstelik kimiksiz işçilerin de gelecekte kimlik almaları durumunda sosyal sigortalara geriye dönük şekilde ödemek üzere maaşlarından kesinti yapmalarının yasal olup olmadığını merak ettiğini söyledi.

Sosyal Sigortalar yetkilisi verdiği yanıtta bu iki durumun da gayri yasal olduğunu ve bu durumların ne yazık ki çok fazla yaşandığını bunu göz ardı edemeyeceklerini itiraf etti. Bu gayri yasal durumların detaylarına giren konuşmacı, her K.C vatandaşı çalışan işçinin kartı olması gerektiğinin ve kesilen her sigorta yatırımının işçiye bir belgeyle bildirilmesinin doğru olduğunu söyledi. Ayrıca vatandaş olmayan bir işçinin hiçbir şekilde çalıştığı süre ne olursa olsun gelecekte vatandaş olması halinde dahi çalıştığı dönemin sigortasının yatırılmayacağını, zaten hiçbir durumda geriye dönük sigorta yatırımı olmadığı gibi hele de vatandaş olmayan birinin hiç sigortasının yatırmayacağını belirtti. Bu açıklamayla işçilerin maaşlarının patronların ceplerine aktığı ortaya çıktı.

Bir diğer katılımcının bayram ve diğer tatillerde işverenlerin Türk işçilere ödeme yapma zorunluluğunun olup olmadığını sorması üzerine yanıt olarak Antoniou, bunun her yasal işçinin doğal hakkı olduğunu, ayrıca yıllık izin sürelerinde de ödenekli olduklarını söyledi. Kaza ve sakatlanma halinde, durumun derecesine göre (yaralanmanın, sakatlığın) çalışılmayan sürede haftalıkveya aylık ücretin ödenmesi hatta yıllık ödemeye kadar çeşitli yardımlar yapıldığını anlattı.

Denetim sorunu, niyet ve sendikalaşmanın faydaları;

Bütün bu yaşanan sorunların denetlenmesi konusunda müfettişlerin var olduğu, bu tür olayların çokluğu ve işçilerin de ucuz iş gücü olmaları ve işverenin de bunları kaybetmek istememesi nedeniyle gizlemesi nedeniyle müfettişlerin görevlerini "yapamadıkları" tartışıldı. Devletin bu denetleme organını kullanmaması ve/veya kullanamaması, bu eşitlik kavramlarının çeşitli çıkarlar doğrultusunda istenildiği gibi kullanılabileceğini gösterir. Bu gibi durumların işçilere karşı her

zaman kullanıldığını bir kez daha açıkça görüldü. Asıl hedefin siyasi rantın ve işverenlerin, patronların karının olduğu birkez daha yaşanarak görülüyor. DEOK Genel Sekreteri sendikalaşan işçilerin haksızlıklara direnme gücü olduğunu ve haklarını ararken birlikte ve güçlü davranılabileceğini söyledi. Mevcut yasaların işçiyi sendikalaşmaya zorunlu kıldığını, sendikası işçinin "grev" ile hakkını arama ve kazanma yollarının olmadığını, tek başına yalnız ve güçsüz olduğunu vurguladı. Sendikanın işçinin her zaman yanındayken altını çizen Genel Sekreter, işçileri sendikalaşmaya ve haklarını hep birlikte aramaya çağırdı.

Seminer sonunda Genel Sekreter Diolidis Diolodus ile sendikaların faaliyetleri ile ilgili yapmış olduğumuz kısa sohbeti sizlere sunuyoruz.

KSG: Öncelikle sizi tanıyabilir miyiz ve DEOK içerisindeki göreviniz nedir?

D.D: İsmim Diolidis Diolodus'tur. DEOK'un genel sekreteriyim.

KSG: DEOK hakkında bize neler söyleyebilirsiniz?

D.D: DEOK bir Sendikalar Konfederasyonudur. Kıbrıs'ta işçilerin haklarını korumak için işçileri birleştirme amacını güden bir örgüttür. Buna ek olarak, Federasyon, her zaman tüm Kıbrıslı işçiler için güneydeki yaşam koşullarını iletme amaçlamaktadır.

KSG: Kıbrıslı Türk sendikalarıyla temaslarınız var mıdır?

D.D: Evet. Kıbrıslı Türk sendikacı meslektaşlarımızla birçok temaslarımız vardır. 1995'ten beri tüm Kıbrıs Sendikalarının üyesiyiz. Sendikamız Kıbrıs'ın AB'ye girmesi, Kıbrıs sorunu ve işçi haklarının iyileştirilmesi konularında Yakın geçmişte, 2003'te, DEOK, Çağ-Sen ve BES ile birlikte toplantılar düzenledi. İki Toplumlu Emegin Kurtuluşu ve İstihdamı vakfını bu sendikalarla oluşturmadık. Kıbrıslı Rum-Kıbrıslı Türk işçilerin sendikaları arasında günlük işbirliği yapmanın pratik bir yoludur. Ve yapmaya çalıştığımız, birbirimizi daha iyi tanıma ve özellikle Güneyde çalışan Kıbrıslı Türk işçilerin buradaki şartlara ayak uydurmaları konusunda pratik çalışmalar yapmaktır. Güneyde çalışan işçilerin daha iyi iletişim kurmalarını sağlamak için Kıbrıslı Türkleri yönelik dil kursları organize etmek için bir plan hazırlayacağız. Sendika üyesi olan meslektaşlarımız için eğitim kursları organize ediyoruz. Amacımız güneyde çalışan işçilerin iletişimini daha iyi sağlamak ve onlara rahat imkanlar sunmaktır.

KSG: Bu kısa sohbet için teşekkür ederiz.

D.D: Ben teşekkür ederim

Nazlıca

Nazlı Şahin

Kıbrıs ABD'ye Teslim

Kıbrıs'ta ekstra güvenlik sağlamayı düşündüğünü söyleyerek Kıbrıs'ta bir askeri üs bulundurmak isteyen ABD, Daha önce yaptığı açıklamaların doğru olmadığını dile getiren açıklamalar yapsada, Newyork sonrası "böyle bir niyetimiz yok" desede niyetlerinin bu yönde olduğu çok daha önceden bilinen bir gerçekliktir.

Kıbrıs'ta sorunu çözme iddiasıyla son dönemde ağırlığını koyan ABD, Kıbrıs'ta neden askeri varlık bulundurmak istiyor?

Washington, Kıbrıs'ı, Ortadoğu, Kafkasya ve Afrika'daki enerji havzalarına olan yakınlığı, Bakü-Ceyhan gibi enerji koridorlarının güvenliği açısından taşıdığı önem ve Ortadoğu'ya dönük konumu nedeniyle, stratejik önemde görüyor.

ABD Ulusal Güvenlik Konseyi yetkilileri, Kıbrıs'ta Türk tarafında ciddi bir güvenlik kaygısı ve korku olduğunu hatırlattı ve "Kıbrıs'ta askeri varlık göstererek bu güvenlik kaygısını, korkuyu giderebiliriz. Ekstra garantiler sağlayabiliriz" dediler. Aynı yetkililer, bu yolla Washington'un da Akdeniz'de jeopolitik, jeostratejik konumunu güçlendirmeye çalışacağını söylediler.

ABD'in Avrupa'daki Kuvvet Komutanlığı'na bağlı stratejik planlama dairesi, Akdeniz'in Avrupa Birliği kontrolüne geçtiğini, bu bölgede Washington'ın siyasi ve stratejik varlığını güçlendirme bakımından da Kıbrıs'ın önemli olduğunu düşünüyor.

Pentagon, Batı Avrupa'daki mevcut üslerinde bulunan askerlerini daha yüksek hareket kapasitesine sahip küçük birlikler halinde Polonya, Bulgaristan ve Romanya gibi Doğu Avrupa ülkelerine taşımayı planlıyor. Washington, İncirlik Üssü'nü ve belki bir ikinci üssü daha bu kapsamda kullanmak için Ankara ile görüşmelerini sürdürüyor. Amaç, özellikle Kafkasya, Orta Asya ve Ortadoğu'da acil müdahale kapasitesini arttırmak, önleyici vuruşlar yapabilmek ve bir güvenlik kuşağı oluşturmak.

ABD'nin Kıbrıs'ta edinebileceği bir askeri üs de, bu büyük askeri düzenleme çerçevesinde değerlendiriliyor. Washington, Kıbrıs'ta garantörlük statüsünü de elde etmek istiyor. Böylece, hem siyasi bir zemin yaratmış olacak, hem de ileride çıkabilecek anlaşmazlıklarda masanın sahiplerinden biri gibi davranma imkânı elde edecek.

Kıbrıs'ta kontrol tamamen ABD'nin eline geçti.

Newyork'tan çıkan sonucta tarafların görüşmeleri başlatması, Nisan'da Kıbrıs'ın referandumla götürülmesi ve adanın birleşmiş şekilde 1 Mayıs'ta AB'ye katılması olduğu belirtiliyor.

Daha şimdiden Kıbrıs'ın içinde ayak oyunlarını hızlandıran ABD'nin kontrolü altında yapılacak bir anlaşmanın ve barışın Kıbrıs halklarının felaketine yol açacağı bilinen bir gerçekliktir.

Buna rağmen Kıbrıs'ın şu anda içinde bulunduğu konumundan daha farklı bir yere taşınması açısından emperyalist çözümü ve barışı isteyenlere karşı kurt ulumaları başladı bile.

"Ne olursa olsun, kime karşı olursa olsun direneceğiz" diyerek ağızlarından salyalar akıtanlar, tapıkları Türkiye'nin başbakanına "ihanet içindeler" diyecek kadar da ileri gidiyorlar. Hatta Erdoğan'ın Rumların avukatlığına soyunmuş bir başbakan olduğunu söylemekten geri kalmayanların tek dertleri referandum öncesi halka gözdağı vermekten başka bir şey değildir.

BDH'ya yapılan kundaklama girişimi de bunun bir parçasıdır.

Kıbrıs halklarını oldukça yoğun ve zor bir dönem bekliyor.

Gelişmeleri yakından izlemek ve yaratılmak istenen provakasyon ortamına düşmemek gerekir.

Güney'deki Türk işçilerin sigortaları yatırılıyor mu?

Güney'de çalışan binlerce işçinin birçok sorunu olduğunu duyuyor, biliyoruz. Bunlardan bir tanesi var ki hem "hayati" hem de "maddi" önem taşıyor. Sorunun adı "Sigorta". Güney'de çalışan Türk işçilerin patronları ya işçilerinin sigortalarını hiç yatırmıyor, ya da yatırdığını söyleyip "sigorta" adına kestikleri parayı ceplerine indiriyor. Bunu hem Türk, hem de Rum işçilere yapan patronlar bile var. Bu da, bu sistemde emek sömürülürken "dil, din, ırk" ayrımı yapılmadığını gösteriyor. Güney'de çalışan bir işçiye "Sigortanız yatırılıyor mu?" diye soruyoruz. Cevapları şöyle: "Geçenlerde patrona, sorduğunuz soruyu sorduk, cevabı evet oldu. Fakat duyduk ki diğer iş yerlerinde çalışan sendikacı işçilere sigortalar yatırılınca bir kayıt veriliyor ve üstelik bu kağıtta ödenekli izin, tatil ödenekleri, artışı gibi ekler de var, ve bize bu uygulama yapılmıyor, sendikacılar dahil". Evet cevaptan da anlayacağımız gibi patronlar Türk işçilerini ucuz iş gücü

olarak sömürüyor, var olan haklarını onlara kullanırmıyor. Buradan çıkarılan en önemli sonuç; hem Türk, hem Rum sendikalarının görevlerini yapıp yapmadığı, sendikaların bu tür konuların daha çok üstüne gitmelerinin ve işçilere sahip çıkmalarının gerekliliğidir. Bu konulardan, özellikle kendini "Tüm Kıbrıs'ın İşçi Sendikası" olarak kabul eden PEO başta olmak üzere tüm sendikalar sorumludur. Hele de bu yapının bağlı olduğu otorite, Avrupa Birliği "refahi" ve "demokrasisi" şemsiyesi altına gireceğini söyleyen ve kriterlere uygun olduğu kabul edilerek üye olmasının an meselesi olmasıyla tabi ki AB'deki işçi haklarını sorgulamamıza neden oluyor. Önemli bir konu daha var, işçilerin de sendikalaşması gereklidir ki bu sendikalarda haklarını arayabilsinler, oralarda yanlışlar dahi yapılsa işçilerin lehine işler yapılmasını sağlayabilsinler.

İşçi Soruyor...

İnşaat vb.. iş türlerinde güneyde çalışan bir işçinin haftalığı

KALİFİYE OLMAYAN İŞÇİ:

157 KL BRÜT (15-20 KL sigorta için kesinti)
KALİFİYE İŞÇİ:

192 KL BRÜT (15-20 KL sigorta kesinti)

● **NEDEN BİZLER BU SİSTEMDE YASAL OLANIN BU RAKAMLAR OLMASINA RAĞMEN DAHA AZINI KAZANIYORUZ?**

● **YASALAR KİMLERİ KOLLUYOR?**

(Rakamlar Sosyal Sigortalar üst düzey bürokratlarından Michael Antoniou'dan alınmıştır)

NELER OLUYOR NELER...

29 Mart

19 Şubat'ta görüşmeler başlıyor.
29 Mart'ta "Anavatanların"da araya girmesiyle Anlaşmaya varılacak. Talat'ın dediği gibi Annan Planı'nda Her iki tarafın da istediği Her iki tarafın da çıkarına olan Değişimler olacak -Gülmeyin, aynen öyle olacak-

İngiliz'in lafı bile edilmiyor Onun istediklerinde değişiklik yapacak Müslüman-Hristiyan Türk milliyetçisi-Rum milliyetçisi Müslüman'a-Hristiyan'a Türk'e-Rum'a saldıracak. İngiliz'e saldıracak kadar aptal değil ya! Doğu Perinçek'in gardaşı.

1 Mayıs'ta AB Demokrasisi Gelecek

Almanya'da komünistlere Devlet memurluğunu yasaklayan Doğu Avrupa'da Hem de dejenere komünistleri bahane edip Komünistlere vekilliği yasaklamak isteyen AB demokrasisi gelecek.

Ama bizim memlekette Komünizme yasak koyamayacak.

Gel anlaşma gel!

Çıkarların Çakıştığı Yer

Bu anlaşma Türkiye, Yunanistan, İngiltere ABD, AB, BM

Kıbrıs Rum-Türk burjuvalarının

Çıkarlarının çakıştığı anda olacaktı

Doğruya doğru.

Çakıştırsınlar çıkarlarını Yapsınlar anlaşmalarını Yapmayın demedik ya Yapın dedik! Tüm desteği de verdik. Vereceğiz de. Anlaşın baylar.

TOPLUMSAL UZLAŞMA VE BURJUVA HAM HAYALLER

Şu veya bu ulusun saflarında, şu veya bu ülkede uluslar arasında, dünyada ülkeler ve uluslar arasında toplumsal uzlaşmanın temel şartı nedir?

Bir ulus saflarında toplumsal uzlaşmayı elde etmenin şartı, o ulus saflarında antagonist sınıf çatışmalarına yol açan mülkiyet ilişkilerine son vermek, antagonist sınıf ayrışmasına, ve bu ayrışmaya yol açan faktörlere son vermekten geçer!

Bu şart elde edilmeden toplumsal uzlaşmadan dem vurmak genel bir kural olarak toplumdaki burjuva iktidarına yamanmak, bu iktidarın yol açtığı antagonizmaları işçilerin ve yoksul köylülerin gözlerinden gizle-

Toplumsal Uzlaşma

Anlaşma sonrasında En azından on yıl uğraştıracaklar bizi. O buraya göç, bu buraya O mal şunun bu mal bunun Toplumsal uzlaşmayla.

Akılları sıra.

Bize düşen Bu dertli dönemde İşçileri, yoksul köylüleri Tüm yurtseverleri Sendikalarda, derneklerde Partilerde Örgütlemek Bir çatı altında Burjuvaziye ve emperyalizme Düşman olarak Barış ve demokrasiyi savunarak Emperyalizmi teşhir ederek.

Anlaşmaları hep onlar mı bozacak? İktidar olalım Biz bozalım! Emperyalizmi kovalım.

Toplumsal uzlaşma ayakların-da Anlaşmayı onların kanlı ellerine terk edersek Anlaşmayı onlar bozarsa Gene yedirirler bizi birbirimize. Buna müsaade etmeyelim!

Anlaşmayı, Yani barış ve demokrasiyi, Yani ülkenin birliğini En iyi koruma yolu İşçileri bir çatı altında örgütlemekten geçer. İşçilerin çıkarlarını korumak için, Komünizm için

Tüm diğer yollar Felaketlerle doludur.

Çakıltaşı Hesabı

Türkiye'deki NATO Yani Amerikan-İngiliz Üslerini, dinleme istasyonlarını Bunların işgal ettiği toprakları Hesaplamış birisi. Bakmış ki tümü Kıbrıs'tan fazla.

Akıldanenin teki Serbest Bölgeleri unutma demiş. Birisi ileri atılmış Ya o gavur malı madenler topraklar?

Bunlar, tarihin sınıf mücadeleleri tarihi olduğu gerçeğini az biraz kavramış tüm işçilerin gayet iyi bildiği, ve de asla unutmadiği, bu öğretiyi kitaplardan okuyup kabul-lendiğini iddia eden burjuvaların ise, burjuvazinin diretmeleri ve de kendilerine sunduğu sözde nimetler karşısında kolayca unuttuğu basit doğrulardır.

Bu türden basit, temel, aksiyomatik doğruları her yer ve şart altında tekrar tekrar ortaya koyduğumuz,

Fabrikalar-oteller-tarlalar?

Başka bir akıldane demiş ki Müslüman ve de Türk patron-ların Fabrikaları-Tarlaları? Biz oralarda çalışırız aç karnı-na Mallar gider gavurlara. O fabrikalar-tarlalar kime işler ki?

"Kıbrıs'ta çakıl vermeyecek" adam Türkiye'yi satmış gavura.

Buda bir hesap!

İyi ki IMF ve borçları unuttular! İyi ki Yunanistan'daki üsleri de hesaba katmadılar!

Eroğlu Takımı Kızmış

Savaş açacaklarmış? BDH binasını kim kundakladı acaba?

Ve barışseverlere ne kızıyor-sun kardeşim. Anlaşma olursa Çıkarları çakıştığı için anlaşma olacak Çıkarları çakışacak olanlar bizim takım değil Sizin takım

Hegel ne demiş? Düşmanın olmadığı kaleye hücum ederek Zafer kazanılmaz demiş! Bizden hatırlatması

Talat ailesi ne demiş? Toplumsal uzlaşma demiş!

Bunu duyan Bush Afrika'yı doymuş!

Birileri hem Marks'ı Hem de Hegel'i pek anlamadı!

Ben Bush olsaydım Afrika'yı açlıktan kırar Dört yanında savaş çıkartırdım!

Destek- Toplumsal Uzlaşma

Anlaşma oluncaya kadar Referandum dahil Güneyde AKEL Kuzeyde CTP hükümetine Anlaşmayı elde etmeleri için destek. Bu toplumsal uzlaşma yeterli mi?

Kıbrıs Sosyalist Partisi'nin strateji ve taktiklerinin belirlenmesinde bunları temel aldığımız için AKEL'den yoldaşlar bizim dogmacı olduğumuzu ilan ederler. Bu türden, kapitalizmin ve onun emperyalist şeklinin temel öğretilerinden hareket ederek sunduğumuz değerlendirmelerin her bir doğrulanışında da, burjuva yöntemlere, sorunları binbir çeşit başka alanlara çekme yöntemlerine baş vururlar.

Bu yaklaşım, tarih ve siyasetin doğru bir şekilde ele alınmasını engelleyen bu yaklaşım, maalesef ülkemizdeki tüm barış ve demokrasi taraftarı partilerimizi etkisi altına almış bir yaklaşımdır.

Devamı Gelecek Sayı

Gancelli

Evren Maner

Altmış Yıllık Kel Diktatörlük

20. yüzyılın Türkiye halkları için çok hızlı başladığı açık ve net.

1911 Trablusgarp savaşında İtalyanlara karşı alınan yenilgi sonucu, Ege'deki 12 Ada kaybedildi.

1947 yılında Paris konferansından, Yunanistan 2. Dünya savaşının galibi olarak 12 adayı aldı.

O dönemde Türkiye'de kimsenin gıkı çıkmadı.

Bir karış toprak bile vermeyiz, kan döktük biz, gibi resmi ideolojiye hizmet eden sloganlar bile kullanılmadı.

2. Dünya savaşında Ankaralı Paşalar Hitler'i dört gözle bekler.

İnsanlık tarihinin en kanlı savaşı, beklenildiği gibi bitmez. Sovyetler Berlin'e girer.

Türkiye'nin ikinci dünya savaşının ardından dünyaya açılımı Kore savaşıyla başlar.

1950- 53 yılları arasında süren savaş artık Türkiye'nin ABD müttefiki olduğunun bir kanıtıdır.

Nazım o dönemlerde şöyle der.

Uzak Asya'da bir memleket,

Sarı ay yüzlü insanlar

Beyaz bir ejderhayla dövüşmekte.

Dört bin beş yüz tane Memet

Kardeşlerini katletmeye.

Kore savaşının ardından Türkiye'nin ödülü NATO üyeliğidir.

Kıbrıs'ın bölünmesi ve müttefikler tarafından yönetilmesi planları da bu döneme rast gelir.

Böylece Türkiye, emperyalizmin Ortadoğu karakolu olma yönünde tarihi bir adım daha atar.

Amerika'nın Küba'daki Domuzlar körfezine yaptığı çıkarmanın ardından aldığı yenilgi sonucu Sosyalist blok ile işler bayağı gerginleşir.

Sovyetler'de Stalin döneminin sona ermesi, harcamaların halkın ihtiyacına değil, daha çok Amerikan kışkırtmasıyla ülkenin silahlanmasına yol açar.

Uzun menzilli füzelerin olmayışı, Türkiye'ye yeni bir değer biçer.

O artık Sovyetler'e karşı bir nükleer füze üssüdür.

Aynı zamanda Küba da Sovyetlerin füzelerini barındırır.

Kişi başı 23 sent tutar Mehmetçiğin fiyatı.

Yıl 1962...

Çok partili sisteme geçişin de kalemi altmışlı yıllarda kınılır.

DP iktidarı onuncu yılında bir askeri darbeyle son bulur...

Dönemin Başbakanı Menderes darağacında sallandırılır.

Türkiye'yi 1908 Jön Türk darbesinden beri aynı mentalite yürütmektedir.

Şu anda artık ordunun 1960, 1971, 1980 deki gibi sahneye çıkmadan, kulisten yönetebileceği bir idari ve siyasi yapılanma sağlanmış.

MGK'nın esas amacı da budur.

Yani geniş bir açıdan bakacak olursak, IMF gözetiminde ekonomi, MGK denetiminde siyaset.

Daha yakından bakalım.

Ordunun bir kuruluşu olan OYAK'ın Fransız otomobil şirketi Renault ile ortak olduğu OYAK- Renault Türkiye'nin en büyük ikinci özel sektör kuruluşudur.

Sadece silah sanayi alanında değil, hemen her sektörde, Bankacılık, sigortacılık, turizm inşaat, otomotiv, çimento, süper marketler zinciri ve otuz binden fazla işçi istihdam ediyor.

Bunu yapabilmesi için ise her zaman bir gerginliğin olması, iç siyaseti ve vitrin politikacılarının işini kolaylaştırıyor.

Kafkaslar'da Ermenistan ile Dağlık Karabağ ve tarihi nedenler, Kuzey Batı'da Bulgaristan, Kuzey Doğu'da da Gürcistan dışında tüm komşuları ile sürekli bir gerilim söz konusu.

Bu durum bir bakıma Türkiye'yi yönetenlerin işine de geliyor.

Zira, Türkiye'deki rejim iç ve dış düşmanlar olmadan yaşayamaz durumdadır.

Bunlar rejimi meşrulaştırmaya ve her türlü demokratik açılımın önünü kesmeye uygun bir zemin hazırlıyor.

Kıbrıs sorunu da bütün bunların arasında duvardaki bir tuğladan başka bir değer taşıyor.

Mevcut sistemden bir tuğla eksildiğinde, ortaçağ karanlığı-na ait sistemde çatlamaların olacağı açık.

Bunları önlemenin ve de korumanın tek yolu da Erdoğan'ın Annan planı temelinde görüşme istemesinden geçmekte İsteddiği görüşmenin de içeriği halen doldurulmuş değil.

ABD - Türkiye ittifakı AB karşısında yeni değerler kazanmaya çalışıyor.

Ne de olsa, Türkiye'de siyasetçiler her zaman birer kukla görevi görmektedir.

Hükümetler gelir gider, yönetim hep aynıdır.

Denktaş'tan çok MGK konuştuğuna göre, İslamcılara 21. yüzyılda çizilen yol da, Türkiye'nin Osmanlı'dan günümüze "Laiklik" kavramını kullanarak siyasetin ve iktidarın meşrulaştırılmasını sağlamak olmuştur.

Herkesin bir görevi var, ve buna uyan, "İktidan" alır!! Altmış yıllık kel diktatörün kaderi de bu olsa gerek...

Parka

Ziya Çelik

DEVE HENDEK ATLAR MI?

Hep söyledik durduk...

Bu adada burjuva-emperyalist şartlar-
da bir çözümün gerçekleşebilmesi için
emperyalizmin kendi çıkarlarını uzlaştı-
ması gerekir.

Bu da deveye hendek atlatmaktan
zordur.

Peki deve hendek atlar mı?

Koşulları geldiğinde atlar.

Son gelişmelere baktığımızda,
Amerika ile AB'nin Kıbrıs Sorunu
üzerinde anlaşmaya, uzlaşmaya varmış
gibi olduklarını görüyoruz.

Varmış gibi diyorum, çünkü bu
adamların yarın ne yapacakları belli
olmaz.

Bugün çözümcü kesilirler, yarın daha
önce yaptıkları gibi adayı kana
bulayiverirler.

Güven olmaz bu adamlara.

Amerika'nın da Kıbrıs'ta üs alacağı
haberi ortalığı karıştırdı.

Aslında ortalığın karışmasına da
gerek yok.

Bu, anlaşılabilir bir şeydir.

Bir "garantör" daha çıkıverir başımıza.
O da garanti eder buraları.

Amerika bu haberi hemencecik
yalanladı.

Ama şimdilerde hendek atlama
heveslisi gibi görünen bu develer, çok da
yalancılardır.

Yalanlamaları da yalan, nedenleri de
yalan, ısrarlı savundukları tezleri de bir
anda yalan olur.

Biz bunu yaşadık ve gördük, yaşıy-
oruz ve görüyoruz.

TC'nin milli davamız dediği, binbir
türü hesapta duygusal mücahitlik, kahra-
manlık vs. tezleri bir anda yerle bir olu-
verdi işte.

Tayyip bile çözümünden söz ediyor.

Etsin, etmesin değil de adamı kandır-
maya çalışsın.

Biz, çıkarlarımızın geleceği açısından
böyle davranıyoruz da diyemez ya bu
adamlar.

Siz hiç adına Burjuva Parti diyen sağ
partiye rastladınız mı?

AB ile ABD emperyalistleri anlaşır,sa,
Bunlar da uyduları TC ve

Yunanistan'a baskıyı yaparlarsa,

Yani, emperyalistler çıkarlarını

uzlaştırırsa, bu plan imzalanacak gibi

görünüyor.

Bizi bir "garanti" etsinler, ondan sonra
daha Ortaoğu var, Uzakdoğu var
"garanti" edilecek.

Pek severler bizim emperyalistlerimiz
garanti etmeyi.

Ama bir halkların kendilerine güven
duymasını, sevecen olmasını, uzlaşmak
istememesini garanti edemediler.

Ee, boşuna dememişler, etkiye tepki
diye...

Biz bu süreçte ne yapacağız?

"Allah'ım, ne olur develerimiz bu sefer
hendeği atlasınlar" mı diyeceğiz?

Yoksa kendi öz gücümüze güvenerek,
ona dayanarak, kimselerden medet
ummayarak irademiz doğrultusunda
sokakları tekrardan mı dolduracağız?

Tabii ki, halkımız yine alanlara sığ-
mayacaktır.

Ama bu iş Denktaş'a baskı yapalım
da imzalasın noktasına gelmemelidir.

Gerici, zararlı bir tavidir bu.

Bu memleket bizim biz yöneteceğiz
şiarı doğrultusunda hareket edilmelidir.

Halkımız develere güvenmeyecektir
bu sefer!

Onların ne mal olduğunu anlamıştır,
anlamaktadır.

Bakalım ve görelim develer ne
yapacaklar...

Hendeği atlayabilirlerse atlasınlar,
kabulümüz, seviniriz.

Ama atlasalar da atlasasalar da bizim
de bir stratejimiz, bunlara bağlı olarak da
taktiklerimiz var değil mi ama?!

Biz işimize bakarız.

Bu adanın bağımsızlaştırılması
mücadelesinin önemini, gerekliliğini,
başka kurtuluşun da olmadığını
halkımıza anlatmaya devam ederiz.

Bazıları çözüm olduktan sonra/olursa
ABD üslerinde Yankee'lere çiçekler vere-
cektir.

İngiliz'e yaltaklanacaktır.

Anavatanlara

Bizimse onlara vereceğimiz tek şey
olacaktır;

Bu halkın öfkeli yumruğu.

İşçi sınıfının iktidarı.

Bu günleri de göreceğiz.

Develer hendek atlasalar da atla-
masalar da...

Demokrasi Dediğin Böyle Olur İşte

Konuk Yazar: Peri Çağırıcı

Avrupa Birliği'ne girmenin ön şartı
olarak o ülkenin demokrasisinin iyice
çalışması ve insanlık haklarına saygı
duyulması gerekir deniyor hep AB
tarafından. Son bir kaç hafta içinde
İngiltere'de dönenler genelde burjuva
demokrasinin ve özde de yine burjuva
olan İngiliz demokrasisinin nasıl
çalıştığının kanıtıdır. Demokrasi dediğin
işte böyle olur. Demokrasi olmayan
ülkelerin de bu demokrasiyi iyice öğren-
meleri gerekme tedir. Öğrenmezlerse de
sorun değil, nasılsa demokrasi ihracı da
mümkündür, Irak ve Afganistan'da
olduğu gibi.

Irak savaşına karşı milyonlarca insan
sokaklara döküldüğünde Irak'ta kitle
imha silahları (KİS) olmadığını çok iyi
biliyordu ve bunu Blair ve Bush'a da
haykırmıştı. Ama "biz olduğundan eminiz
ve göreceksiniz ki bulacağız" diye
silahları bahane edip Irak'ın altını üstüne
getirdiler. Irak halkının da anasını
bellediler. KİS olmadığını kendiler de çok
iyi biliyorlardı aslında da, Irak'taki toz
duman oturduktan sonra bir "sorry der-
sek" veya gizli ajanlarımıza "sorry, hata
yaptık", dedirtebilirsek hallederiz diye
yola çıkan emperyalist kahramanlarımız,
şimdi yargılanmayı kendi gönüllerince
başlattılar. Eh, ne de olsa yakında
seçimler var yaptıkları haltın aklanması
gerekliyordu.

Doğu ve az geliştirilmiş ülke insan-
larının hep hayran olduğu AB, özellikle
de İngiliz demokrasisi bir kez daha tıkrı
tıkırına çalışıyor ve yine eminim
İngiltere'deki son haftalardaki gelişmeler
tüm dünyada hayranlıkla izleniyor.
Hutton duruşmasından alınırın aklıyla
çıkan başbakanımız Blair şimdi de kendi
kendini sorgulamaya çekti. Yüce par-
lamentomuz, adli sistemimiz ve
demokrasimiz dünyada parmakla göster-
iliyor herhalde şu an. Bu yüce demokrasi
beşiğindeki gelişmeleri izleyenler diyebilir
ki -amaç da o zaten- "bak işte kim olursa
olsun hata yaptığında sorgulanıyor,

yargılanıyor ve hatalıysa eleştiriliyor".
Hatalıysa 'sorry' deyip hatasını örtbas
ediyor (pardon) düzeltiyor.

Sorry deyince Irak'taki ölenler geri
gelme de, çocuk çocuğun çektiği ve
daha uzun yıllar çekeceği acılar
geçme de Blair ve Bush'un tüm hatayı
gizli ajanlara yükleyerek dünya gözünde
aklanmaları demokrasinin çalıştığı ve bu
demokraside burjuvalar için her şeyin
mubah olduğunun kanıtıdır.

Sanırım bizim Türk burjuvazisinin
öğrenmesi gereken pek çok ders var
burda. Genelde zorbalığa başvuran
devlet adamlarımızın, (hayran oldukları)
AB'ye girdiklerinde burjuva demokra-
sisinden öğrenmeleri gereken çok şey
var. Aşağıdaki tavsiyeler, demokrasi
konusundaki eksikliklerini aşması için
Kıbrıslı ve Türkiyeli burjuva ve siyaset
adamları açısından yararlı olacaktır.

Tabii ki AB'ye girmek istediklerine
göre İngilizce bildiklerini varsayarak
Blair'in ağzında sakız ettiği lafların
çevirisini yapmıyorum.

Her şeyden önce siyasete atılmışsanız
ve bir siyasi partiyi temsil ediyorsanız,
partinizin ismini dikkatlice seçin, mesela
içinde Yeni Emek Partisi (buradaki en
önemli ve en anlamlı sözcük 'yeni'
sözcüğüdür) gibi isimler olabilir.

"Güdeceğiniz siyaset konusunda -ister
savaş konusunda, veya isterse ülke için-
deki sosyal sorunlara yönelik kararlar
konusunda emin ve kararlı olmanız
gerektiler; ve bunu her fırsatta ken-
diniz de belirtmelisiniz. Mesela T. Blair'in
çok meşhur ve uzun süre geçerliliğini ve
güzelliğini koruyan sözlerini deneyin: 'I
am only doing this because I know that I
am right' (bunu doğru olduğumu bildiğim
için yapıyorum), 'the history will prove
that I was right' (tarih benim doğru
olduğumu kanıtlayacak), 'I have no
reverse gears' (benim geri vitesim yok)
vb gibi. (Irak'ı 'kurtarmak' için karar
aldığından beri Blair'in en çok kullandığı
sözcükler. Blair'e karşı bir sürü insanın

hayranlığını sağlamıştır bu sözcükler;

"İkna edici davranış çok önemlidir.
Özellikle ikna edeceğiniz kişilerin ala-
cağınız kararın uygulanmasından burju-
va sınıf çıkarlarına ters düşmediğini ve
sınıf olarak ne kadar çok faydalanacak-
larını kavratmalısınız.

"Demokratik yolları deneyin; yani
çoğunluğun oyunu oluşturmak için eliniz-
den geleni yapın. Mesela şahsi telefon
görüşmeleriyle oy kullanacakları satın
almaya çalışın, o da olmazsa kirlili
çamaşırını açıklayacağınız konusunda
şantaj yolunu deneyin, o da olmazsa
hayatını veya mesleğini tehdit edici
şeyler söyleyin. Sonunda 5 oy açıkla da
olsa hem savaşa girme kararını hem de
üniversite ücretlerini bir günde 1,00 ster-
linden 3,000 sterline çıkarma kararını
almanız mümkündür.

"Yaptığınız haltı ortaya koyacak olan-
lar olursa veya herhangi bir şey çıltırsa
- mesela sizi ele verecek -, bu şahsın
isminin ortaya çıkmaması için gazetelere
açıktan konuşmaktan kaçının.

Ancak bu ismin ortaya çıkmasını mut-
laka istiyorsanız, telefonla arayıp sizden
o şahsın ismini isteyen gazetecilere ver-
menin başka yollarını deneyebilirsiniz.
Mesela,

telefon üzerinden isim tahmin yürütme
yarışması olabilir. Blair'in adamlarının
yaptığı gibi; Dr Kelly'nin adını açıkça
söylemediler ama, 'ismi doğru tahmin
edene onay veririz' yarışması uygula-
ması.

"Size zarar verecek kişiler olursa
sakın açıktan onu eleştirmeyin. Sürekli
evini arayıp taciz edin, ama onu ortadan
kaldırabilirsiniz bu çok daha yararlı olur.
Kendi kendini öldürmesi en akıllıca olan
yoludur, bunu sağlayabilmek için çeşitli
yöntemler kullanılabilir. İntihar ettikten
sonra o kişinin cenazesinde ağlar gibi
yapmayı unutmayın ancak. Başka türlü
inandırıcı olmayabilir.

"Ülkenizdeki en gözde ve en başarılı
basın-yayın kuruluşunun, BBC gibi

mesela, maddi olarak besleyip size çalış-
masını sağlamanız şart. Ancak para
yetmeyebilir, buna ek olarak, ya başta
gelen adamları satın alarak veya kendi
adamlarınızın başa gelmesini başari-
manız da gerekmektedir. Bir aksilik olur
da size ters gelecek bir haber yayın-
lanırsa, ve kendilerine 'sorry' dedirte-
mezseniz Lord Hutton gibi yargıçları kul-
lanarak onlara mutlaka 'sorry' dedirtin.
Yine olmazsa, baştaki adamların gönül-
lülü istifa etmelerini ve giderken de bütün
halk önünde 'sorry, hata bizde idi'
demeleri üzerinde diretin. Ancak unut-
mamanız gereken bir nokta var, yayın ve
basının tarafsız ve

bağımsız olduklarını savunmanız ve
kendilerini de buna inandırmanız
gerekli. Dahası, kendilerinin bunu
sürekli kamuoyuna açıkça bildirmeleri ve
kamuoyunu da ikna etmeleri gerekme-
tedir;

"Yaptığınız haltları başkasının
söylemesini veya sizi eleştirmesini bek-
lemeden kendiniz, yavuz hırsız olup ev
sahibini ona fırsat vermeden batırınız.
Tabii ki buna hazır olmanız gerekmektedir.

Eğer hazır değilseniz kulaklarınızı
pamukla tıkama, veya tatile çıkarak tv ve
haberlerden uzak kalma yollarını da
deneyebilirsiniz;

"Son ve en önemli olan, özür
dilemesini yani, 'sorry' demesini öğren-
meniz gerekmektedir. İngiliz burjuva
kültürünün olmazsa olmazlarından
'sorry' sözcüğü. Kısa sürede göre-
ceksiniz ki kişisel ve tüm siyasi hay-
atınızda size çok gerekli olacak bir
sözcüktür. Sorry söylemesi zorunuza
gidiyorsa, hani var ya, bizim kültürde pek
kullanılmıyor, aynanın karşısına geçerek
defalarca tekrarlayın, göreceksiniz ki hiç
de zor değilmiş. Sorry söylemek özellikle
seçim dönemlerinde çok önemlidir, aksi
halde oy kullanacak "koyun sürüsünün"
çoğunluğunu elde edemeyebilirsiniz.

Dünyadan.... Dünyadan.... Dünyadan.... Dünyadan....

Irak Halkı Henüz Pes Etmedi!

ABD tarafından tutuklanan Iraklı vatandaşları kurtarma operasyonu sonucu 14 polis ve 3 sivil öldü. Bu saldırı son üç gün içerisindeki ikinci kurtarma denemesi oldu. Yapılan bu son operasyona 50'den fazla kişinin katıldığı ve 30'dan fazla yaralı olduğu tahmin edilmekte.

ABD askerleri tarafından gerekçe vermeden tutuklanan Iraklıların çoğunun kurtarıldığı operasyonun ABD işgaline karşı yürütülen gerilla savaşçıları tarafından düzenlendiği açıklandı.

Kurtarma operasyonu yanı sıra bir kilometre uzaktaki yerel belediye başkan binası da saldırıya uğradı.

Bu saldırılardaki ilgi çekici nokta saldırıyı düzenleyen gerillaların silah ve ateş gücünün yerel polisin silahlarından daha gelişmiş olmasıdır.

Bu saldırılar neticesinde Birleşmiş Milletler tarafından düzenlenecek olan seçimler şimdilik askıya alınmak zorunda kaldı.

Türkiye'de Şişecam Grevi

30 Ocak'ta Topkapı Şişecam Fabrikası'nda başlayıp kısa zamanda Şişecam'a bağlı 6 şirket ve 13 işyeri yanısıra 5.000'den fazla işçinin katılımı ile devam eden grev, Bakanlar Kurulu tarafından kırılmaya çalışılmaktadır. Türkiye Resmi Gazetesi'nde yayınlanan karara göre grev, "genel sağlığı ve milli güvenliği bozucu nitelikte" gözükme teymiş.

Grev üreticilerin enflasyona karşı korunması ve sendikal nedenlerle işten atılanların işe geri alınması konularında anlaşma sağlanamaması üzerine Şişecam işçileri grev kararı almıştı. Bu karar aslında geçen Aralık ayında alınmış. Ne var ki AKP Hükümeti'nin Bakanlar Kurulu yine güvenliği öne sürerek grevi erteletmişti. Grev gitme serbest ama güvenliği tehdit etmemeliymiş.

Buyurun, bu da 2002'de kullanılan taktikti:

"ŞİŞECAM, Beykoz'daki Paşabahçe Fabrikası'nda süren işçi eyleminin 15'inci gününde, tesisin kapatıldığını açıkladı. Şişecam Cam Ev Eşyası Grup Başkanı Gülsüm Azeri, 15 gün önce üretimi durdurdukları Paşabahçe Beykoz Fabrikası'nı kapatma kararı aldıklarını duyurdu. Azeri, Beykoz Fabrikası'ndaki işçiler için "teşvikli emeklilik" ve "Şişecam'ın başka tesislerinde iş" gibi seçenekler sunduklarını bildirdi. Azeri, Paşabahçe Beykoz Fabrikası'ndaki 873 işçiden emekliliği gelenler dışındaki 708 işçinin sunulan seçenekler için başvuruda bulunması gerektiğini vurguladı. (Hürriyetim; 05.08.2002)

Bakanlar Kurulu Kristal-İş Sendikası tarafından düzenlenen grevin 60 gün ertelenmesi kararını yine aldı. Buna karşılık sendikaların grevi tekrardan canlandırma çabalarında olmalarını beklemekteyiz.

Desteğimiz sonsuz.

İngiltere Emek Partisi Sendikalar Tarafından Terk Ediliyor

İngiltere'nin en büyük taşımacılık sendikası RMT ile İngiltere Emek Partisi arasındaki 100 yıllık bağ koptu. Sendika ile Emek partisinin arasındaki bağın kopmasının sebebi ise, RMT sendikasının yerel örgütlerinin destekleyecekleri partiyi seçmeleri için serbest bırakması ardından Emek partisinin tehditleri neticesinde oldu.

RMT sendikasının 12 Şubat cuma günü verdiği kararla yerel örgütlerinin İskoç Sosyalist Partisi'ne destekte bulunmalarına izin verildi. Bu karara karşılık Emek Partisi bir ultiyatomla bu kararın iptalini istedi. RMT'nin bu isteği tam anlamı ile ret etmesi sonucunda ise 1899'dan beri kurulan ortaklık son buldu. Emek Partisi'nin kurulmasında büyük rol oynayan RMT'nin Emek Partisi tarafından dışlanması sendika açısından üzücü olduğu, ancak üyelerinin demokratik kararı neticesinde İskoç Sosyalist Partisi'ne destek verecekleri belirtildi. RMT adına konuşan Bob Crow "işverenlerin tehditlerine boyun eğmeyiz,

Emek Partisi'nin tehditlerine de boyun eğmeyiz" dedi. "Eğer üyelerimiz İskoç Sosyalist Partisi'ne katılmak ve de destek vermek isterlerse buna karşı gelmeyiz"

Gelişmeler karşısında açıklamada bulunan İskoç Sosyalist Partisi İngiltere Emek Partisi'nin gündeminin sosyalist siyasetten uzak olduğunu ve de RMT gibi sendikaların sosyalist siyasetlere destek vermesinin beklenilen bir netice olduğunu belirtti.

Cuma günü üyelerinin %85 kadarının Emek Partisi'nden ayrılmaya olumlu oy kullanması diğer sendikaların da bu yönde gelişmelere gebe olduğu tahminlerini geliştirmektedir.

İtfaiyeciler Sendikası'nın, üyeleri tarafından baskı altına alındığı ve de İletişim İşçileri Sendikası'nın da 4.500 İskoç üyesinin Emek Partisi'nden ayrılıp İskoç Sosyalist Partisi'ne katılmak için sendikalarına baskıda bulunması beklenmektedir.

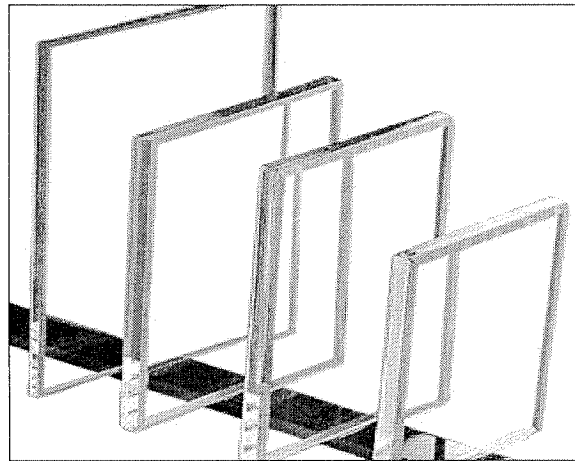
Çin Afrika'ya Yatırım Yapıyor

Ortadoğu petrol-lerinin siyasi, askeri ve her türlü istikrarsızlık ortamında pek de güvenli, sürdürülebilir sevkıyat umidi vermiyor. Afrika'nın petrol üreticisi ve ihracatçısı ülkeleri, dünya tekel-lerinin rekabet sahasına döndü. Petrol ihtiyacının giderek daha büyük kısmını Afrika'dan karşılayan Çin'in Devlet Başkanı Hu Jintao, bu trendi vurgularcasına, Afrika'nın petrol ihracatçısı ülkelerinde resmi geziye çıktı. Hu, Kuzey Afrika'daki Cezayir'e de uğrayarak, Fransa, Mısır ve Orta Afrika ülkeleri Gabon'u kapsayan ziyaretini tamamladı. Çin, bu ülkenin petrol sektörüne Temmuz 2003'te 350 milyon dolar yatırım yaptı, Cezayir'in güneyindeki Zarzatine petrol yataklarının geliştirilmesi projesi 2008'de tamamlanacak. Dünya ekonomisinin önde gelen ülkeleri Çin, ABD, Japonya ve Avrupa ülkeleri ile giderek artan ölçüde Hindistan, Ortadoğu'nun istikrarsız petrol kaynağına bağımlılıktan kurtulup; Batı Afrika, Hazar Denizi, Rusya, Güney Amerika ve

başka yerlerdeki geleneksel olmayan petrol kaynaklarına akın ediyor adeta. Afrika ülkelerinde petrol arama-çıkarma ve madencilik çalış-malarını genişleten Çin, hâlâ siyasi istikrarsızlıkların pençesinde olan Cezayir'de bulunan rafinerilere geçen yıl yüz milyonlarca dolarlık yatırım yaptı. Angola, Nijerya, Gabon ve diğer petrol üreticisi Afrika ülkelerinde Çin ve diğer Asya ülkeleri geçen yıl Avrupa ve ABD ile çok sıkı ve acımasız bir rekabete girişti. Afrika'yı Ortadoğu'ya benzetmeye çalışan şirketlerden biri olan Kanadalı bir şirket, Sudan'da petrol geliriyle iç savaşın fonlandığı yolundaki şikâyetler karşısında 2002'de bu ülkeden çekilmişti. Onun yerini Çin, Hindistan ve Malezya'nın başını çektiği Asyalı şirketlerle ortaklıklar yapan yeni petrol şirketleri aldı.

İngiliz Cam İşçileri de Grevde

İngiltere'nin Durham bölgesindeki bir cam fabrikasındaki işçiler, 13 Şubat Cuma günü greve gitti.

Schott Industrial Cam Fabrikası çalışanları maaş ve çalışma koşulları nedeni ile greve gitme kararı aldı. Schott Industrial Cam Fabrikası'ndaki grev 24

yıldan bu yana yaşanan ilk grev.

200 işçiden 170'inin sendikal olduğu isyerinde işçiler Cuma günü iş yerini terk etti ve fabrika girişinde barikat oluşturdu.

Ulaşım ve Genel İşçiler Sendikası (TGWU) yerel başkanı, işçiler arasındaki atmosferin iyi olduğunu ve davalarını kazanacaklarından emi olduğunu belirtti.

Yaptığı açıklamada 170 üyenin hepsinin greve katıldığını ve de fabrika önünde her gün toplanılacağından emin olduğunu belirtti.

Şirketin görüşmelerdeki kesin kes tavrının greve yol açtığını belirten sendika sözcüsü şirketin durumu iyice değerlendirmesi ve de görüşmelere tekrardan olumlu ve açık fikirli olarak gelmesini umut ettiğini belirtti.

Gençlerle Çalışan İşçiler Grevi Olumlu Bakıyor

İngiltere'de yerel belediyelerde gençlerle çalışan işçiler kendilerine sunulan %3'lük maaş artışını hakaret olarak değerlendirmekte. Toplum ve Gençlerle Çalışanlar Sendikası, üyelerinin %90'ının greve gitmekten başka seçeneklerinin olmadığı kanaatine vardı. Sendikaların açıklamasında üyelerinin çalışma yükünün %30'lara kadar varmasına karşılık, talep edilen %10'luk maaş artışı yerine %3'lük maaş artışı önerisinin kesinlikle kabul edilemeyeceği belirtildi.

2 Mart'ta başlaması beklenen grevlerin önlenmesi için belediyeler görüşmelere çağrıldı.

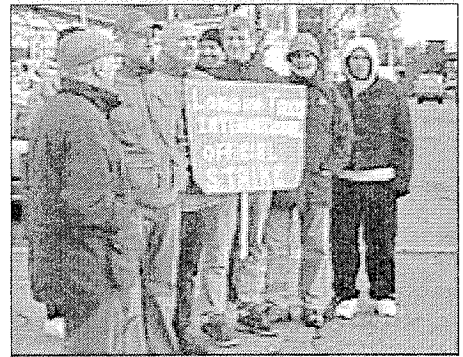
Yerel belediyeler gençlerle çalışacak olan işçilerden talep edilen şartlarda düşüş önerisi sendikalar tarafından tehlikeli girişimler olarak değerlendirildi. Gençlerle çalışacak olan işçilerin edimleri gereken yeteneklerin kesilmesi neticesinde verilecek olan maaşlar da azaltılabilecek. Bu da gençlere verilecek olan destek kalitesinde de düşüş gösterecek.

Sendikaların yaptığı son araştırmada belediyelerde gençlerle çalışan işçilerin gençlerden daha az maaş aldıkları ortaya çıktı.

Buna ek olarak devlet tarafından yerel belediyelere verilen fonlarda %5.9 kadar artış olmasına rağmen belediyelerin, gelen bu fazla fonların hepsini bu sektöre ayırmadıkları da ortaya çıktı.

Sendikaların yaptığı araştırmada Yerel belediyelerin elinde kalan fazla paraları (Kar demeye dilimiz dönmüyor) talep edilen %10'luk maaş artışı yanı sıra gençlere yönelik eğitim merkezlerinin açılmasına dahi yeteceği bildirilmektedir. Şu anda çoğu üyeler, yeni mezun olmuş öğretmenlerden yılda 4.000 sterlin daha az maaş almaktadır.

Siyah Taksi Fabrikası'nda Başarı

İngiltere'nin Coventry bölgesinde üretilen siyah taksi çalışanları bir aylık grevlerine karşılık London Taxis International Şirketi'nden talep edilen %4'lük maaş artışını aldılar.

Londra içinde hizmet veren siyah taksi üretiminin monopolü olan London Taxis International yılda 2.000 kadar taksiyi 170 kadar işçi ile üretmektedir. %100'lük bir katılımı greve giden işçiler ilk etapta kendilerine önerilen %2.9'luk artışı ret ederek greve başlamışlardı.

Küçük olmasına rağmen şirket, geçtiğimiz yıl 119 milyon sterlinlik net kar yapmıştı.

Kültür-Sanat...Kültür-Sanat...Kültür-Sanat...Kültür-Sanat...

POP STAR

Devrim Başak

Bir Pop Star heyecanıdır gidiyor televizyonlarda, dergilerde, gazetelerde, radyolarda... İnsanların davranışları, düşünceleri bu yönde işlemeye başladı. Sanki hiçbir sorun yokmuş gibi... Peki ama nedir bu Pop Star? Acaba neden ve nasıl çıktı ortaya?

Dünyanın dört bir tarafında emperyalist hegemonya çeşitli boyutlarda sömürü sistemini devam ettirmeye, kendi aralarındaki çıkar çatışmalarını ülkelere göre farklılık gösterecek biçimde düzenlemeye çalışırken, emperyalistlerin yarattıkları ulusal sorunlar onları boğmasın, ortaya çıkan halk hareketleri zayıflasın, sistemleri tartışılmasın, sorgulanmasın, düşünülmesin, ayaklanılmasın, isyan onlara göre tehlikeli boyutlara taşınmasın diye, iktidarlarının devamı için gündemi değiştirebildikleri kadar değiştirmeye çalışıyorlar. Bu gündem değiştirme konusunda başvurdıkları vazgeçilmezlerden birisi de basın, radyo ve televizyon program ve kurumlarıdır.

Pop Star. Bir yarışma programı... Nasıl bir yarışma? Kimin daha güzel şarkı söyleyip de oylamalar sonucunda birinci olup sınıf atlayacağını belirleyecek bir yarışma... İnsanların yaşamlarının, kazandıkları takdirde tamamıyla değişeceği bir yarışma... Kazananın paraya ve "şöhrete" boğulacağı bir yarışma...

Bireysel kurtuluş denen şeyin bir yansıması da bu yarışmada görmek mümkündür. Kişi yarışıp zengin olacak, halktan kopacak, burjuvanın ona dayattığı yoz kültürün batağına saplanıp orada çırpınmaya başlayacak ve bunun adı da kurtuluş olacak öyle mi? Yarışmacılar daha iyi bir yaşam istediklerinden bu yarışmaya katıldıklarını, şarkı söylemeyi sevdi-

lerinden bu yarışmaya katıldıklarını söylüyorlar. Saf, temiz duygular olabilir bunlar... Fakat bu insanlar kazandıkları takdirde kurtulacaklar mı acaba? Ya bizler, bu insanların kazandıkları takdirde, o ışıltılı gece hayatlarında yaşarlarken, bolluk bereket içinde arabalarda, villalarda yaşarlarken, aslında yaşarken öleceklerinden, burjuvazinin kurtuluş kelimesine yüklediği saçmalığın içinde beyinlerinin boğulacağından haberdar mıyız? Bu insanlar kurtulamayacaklar. Sınıf değiştirecekler. Kendi saflarını, halkın safını unutup burjuvazinin saflarında yer alacaklar, yoz bir kültürle tekrar ve daha yoğun bir biçimde yoğrulacaklar.

Bu yarışmanın sanatsal bir içeriği de yoktur. Sanat dediğimizde aklımıza iki anlayış çıkar. Burjuvazinin ve işçi sınıfının sanatı... Bunlar da burjuva kültür ve işçisınıfı kültürüyle ilintili konulardır. Sanat, bu iki kültür ışığında şekillenir. Yüzyıllardır burjuvazinin kitlelere dayattığı kültürün nasıl yoz bir kültür olduğu ortadadır. Aslanan işçi sınıfının kültürü ve bunların ürünü olan sanatsal aktivitelerdir. Yeteneklere göre yapılacak olan sanatın kimine, kimin için yapılacağı çok önemlidir. Bu yarışma, halkın içinden gelen insanlara kazananlar için kurtuluş olarak gösterilirken, yoz bir kültürün içine sokuyor insanları... Sistemin artık sorgulanamayacağını, kurtuluş buyusa bunun dayattığı "sanatı" yapmamız gerektiğini anlatıyor. Bu yarışmayı bizlere sunanların eli öpülesi insanlar olduğu anlatılıyor yarışmada. Halbuki bu yarışmayı hazırlayanlardır dünyada her yıl 40 milyon insanı kendiencil çıkarları yüzünden ölüme mahkum eden. Bu insanlardır yarışmacıları istedikleri gibi aşağılama cüretini kendisinde gören.

Hal böyleyken, Pop Star yarışması

kime hizmet ediyor? Elbette belki bizleri bile ekran başına toplayan burjuvaziye... İnsanların gündemi bu program olsun diye, halka bireysel kurtuluş saçmalığı kabul ettirilsin diye, sınıf atlamanın "yüceltiği" ve burjuvazinin "ululuğu" aşılansın, Kıbrıs'ta emperyalist hegemonya sürdürülsün, tartışılmasın, halk örgütlenmesin, birlik olup bu sistemi ölüme mahkum etmesin, halkın iktidarı kurulmasın diye, Irak'ta çocuklar pervasızca öldürülsün diye, dünyanın dört bir yanındaki halkların kurtuluş mücadeleleri görülsün diye, gündem değişsin diye, her yıl 40 milyon masum insan öldürülmeye devam etsin diye ortaya çıkmıştır bu ve bunun gibi yarışmalar.

Fakat burjuvazi; komünistlerin varlığından, işçi sınıfından, halktan, gerçeklerden korkuyor. "Kurtulmak yok tek başına, ye hep beraber, ya hiçbirimiz" şiarını kitlelere anlatanlardan, Kıbrıs'ta 80 binlerden, gerçek kurtuluştan korkuyor bunlar... Korkularının da ecellerine bir faydası olmayacak! Elbet Kıbrıs'ta ve dünyada emperyalistlerin tüm oyunları teşhir edilir, kendi yarattıkları bataklıkta boğulurlar. İşçilerin yorgun yüzlerini, sıcak nefeslerini enselerinde hissederler. Bundan kurtuluş yoktur, bu gerçektir, olacaktır, olmak zorundadır. Halkın elindedir. Ne kadar çırpınsalar da, katliamlarını örtmeye çalışsalar da boş...

(...) Açlık ordusu yürüyor
adımları gök gürültüsü
türkülerini ateşten
bayrağında umut
umutların umudu bayrağında.

(Nazım Hikmet)

Bandonuz Serçelerini
Ürkütüyor 14

Aydın Adamoğlu

bu yurt için ölenlerin başında
bu yurdu işgal edenlerin marşlarını
çaldılar

ne onlar bildi niçin öldüklerini

ne yaşayanlar anladılar.

bu yurt için ölenlere

çelenkler koydular

nutuklar attılar,sözler verdiler

ne düşenler duydu söylenenleri

ne kalanlar inandılar.

başkalarının adına ölmeyin sakın/

ölecekseniz bu yurt için

ayıp oluyor

sebebi olmayın

bozuk boruların geçişine/

okalıptuslu yollarımdan

bandonuz serçelerini ürkütüyor.

EDEBİYAT AKIMLARI-2

comun85@yahoo.com

İlya Ehrenburg'dan başlamışken devam edelim. Amacım köşeyi kitap tanıtımına dönüştürmek değil ama bahsedilmeden geçilemeyecek kitaplar var okuduğum, onlara geçerken uğramalıyım. Sovyet devrimi gibi büyük bir insanlık eserinin edebiyat için (yalnızca Sovyet edebiyatı değil) ne denli bitmez bir konu olduğu ortada. Yazılmakla tüketilecek şey değil bu. Yaşamakla bile tüketilemez ki.

İlya Ehrenburg ve Mihail Şolohov'un bu devrimi farklı dönemlerde anlatan nehir romanları var. Mesela "Paris Düşerken", "Fırtına(2 cilt)", "Dipten Gelen Dalga(2 cilt)" üçlemesi İspanya'daki iç savaştan başlar anlatmaya ve Fransa'yı yönetenlerin kayıtsızlıklarıyla, Alman işgaliyle, Sovyetlerin bu vahşete dur demesiyle devam edip soğuk savaşa getirir konuyu.

Ele aldığı tarihsel dönemin büyüklüğü bir yana dönemin sıcaklığını canlandırması çok da kolay görünmüyor. Ama çok farklı taraflardan karakterleriyle güzel bir kurgudur kitaptaki anlatım. Bir ders kitabı olarak kabul edilebilir, neden olmasın? Gerçeklerden hiç kopmadan anlatmıştır Ehrenburg. Burjuvanın çıkarlarını önde tutuşunu, halkın ikilemini, tarafların değişen üstünlüklerini, kimi bürokratik sevdasına düşenleri, ölümüne savaşanları...

Şolohov'un "Durgun Don(4 cilt)" adlı yapıtı ise devrimin ilk yılların-

da Sovyet topraklarında süren iç savaşı anlatır. Kahramanı Gregor'u, Don Kazaklarını kişiliklerini idealize etmeden ve hatta hainlikleriyle taraflar arasında dolaştırır. Önce Kazak isyancılarına katılır Gregor, sonra Sovyet ordusuna.

Bu git-geller sürer. Kişiliksiz değildir Gregor, gerçeği ararken her insanın düşeceği yanılgılara düşer. Zalimliği kafası almaz bir türlü, savaş meydanının sınırlarını aşmaz. Bir yandan da kimi sevdiği ikilemini sürdürür düşüncelerinde. Bunçuk karakterinde ise görev bilinciyle insanlığın çatışkısını seyrederiz. İnfaz bölümünün başındadır Bunçuk. Tam anlamıyla bir insan. Verdiği her vur emriyle bitirir kendini yavaş yavaş. Kimin haklı kimin haksız olduğu sorunu değildir kafasındaki, burada okuyucuya bırakılan bir çelişki vardır. Sonra "Uyandırılmış Toprak"ta kolektif çiftliğe girmek istemeyen köylüleri gösterir bize Şolohov. Köylüleri suçlayamayız bunu yaptıkları için, Şolohov bu anlatımında insanın doğasına değinir.

Yazarların taraf tutmasına gerek var mıdır acaba? Eğer insanlıksa bu taraflardan biri, evet, o zaman ayırabiliriz sanatçıları ikiye. Sanat kavramını anlamak da yeterli olur böylece. Amacına aykırı olamaz sanat. Sovyet hümanizması bu anlamda taraf tutmaktan öte, amacına yönelik atılmış bir adımdır, dev bir adımdır.

"Düşün ki savaş geçmişin malı ve barış taşıyor gelecekten"

ÇAĞRI

Doğrudur yıldırımın düştüğü, yağdığı yağmurun,

Bulutların rüzgarla sökün ettiği.

Ama savaş öyle değil, savaş rüzgarla gelmez;

Onu bulup getiren insanlardır.

Duman tüten topraktan bahar boyunca,

Dökülüp yükselir birden gökyüzü.

Ama barış araç değil, ot değil ki yeşersin:

Sen istersen olur barış, istersen çiçeklenir.

Sizsiniz uluslar, kaderi dünyanın.

Bilin kuvvetinizi.

Bir tabiat kanunu değildir savaş,

Barışsa bir armağan gibi verilmez insana:

Savaşa karşı

Barış için

Katillerin önüne dikilmek gerek,

"Hayır yaşayacağız!" demek.

İndirin yumruğunuzu suratlarına!

Böylece mümkün olacak savaş önlemek.

Onlar demir çeliği elinde tutan birkaç kişidir,

Yoktur karabasandan bir çıkarları

Dünyaya bakıp "ne küçük" derler,

Bir şeylerle yetinmezler acunda,

Para hesap eder gibi hesaplıyorlar bizi,

Savaş da bu hesabın ucunda.

Ürkmeyin tutmuşlar diye suyun başını:

Korkunç oyunları, davranın, bitsin.

Söz konusu olan çocuğundur, ana:

Koru onu, dikil karşılarına,

Biz milyonlarca kişi

Savaşı yener miyiz?

Bunu sen bileceksin.

Bunu siz bilecek, biz seçeceğiz.

Bir de düşün "Yok!" dediğini:

Düşün ki savaş geçmişin malı

ve barış taşıyor gelecekten.

Bertold Brecht

Gençlik... Gençlik... Gençlik... Gençlik... Gençlik... Gençlik... Gençlik... Gençlik...

Soru

**Lefkoşa'ya kar yağdı.
Yoksa anlaşma mı oluyor?**

Polemik

**New York görüşmelerinin galibi Türkiye
mi, Yunanistan mı, yoksa ABD mi?**

Üniversite Günlüğü

**Bir dönem daha başlıyor. Geçen dönem
seçimlerden dolayı dersler ekildi, bu
dönem de referandum var anlaşılan ders
ekmeler bitmeyecek.**

Hazırlayan Evren Maner

HALKLARI KOPARAMAYAN BARİKATLAR

Canan Onurer

Kıbrıs adası tarih boyunca büyük devletlerin hakimiyet altına almaya çalıştığı, bu uğurda sayısız savaşların yapıldığı, sayısız insanın hayatına mal olduğu bir "Aşk Adası"dır.

Akdeniz'de stratejik olarak önemli bir yerde bulunması ve Orta Doğu Petrolleri'ne açılan bir pencere olması nedeni ile dünyaya hükmetme iddiasında olan her devletin ada üzerinde bir pay kapma yarışına girişmesini de beraberinde getirmektedir. Bu devletler kendi aralarında didişe dursun, Kıbrıs'ta yaşayan toplumlar da bu didişmeden nasibini almakta gecikmemişlerdir.

Osmanlı İmparatorluğu'nun Ada'yı fethinden sonra Anadolu'dan gelip adaya yerleşenler ve adanın Osmanlı öncesinden süre gelen yerleşikler, yaklaşık dört yüz yıl boyunca birlikte yaşam sürerek kendilerine has bir yaşam tarzı, kültürü yaratmış olsalar da, gel gelelim, "dünyaya hakim olma yarışı"nda olan güçler zamanla bu iki farklı kökenden gelen toplumları "böl-yönet" politikaları ile karşı karşıya getirmiş, hatta bir birleriyle savaşmıştır. I. Dünya Savaşı sonrasında dünyadaki bağımsızlık hareketlerinden etkilenen adanın Kıbrıslı Rum nüfusu, 1900'lerin başlarında "Ana Vatan" olarak kabul ettikleri Yunanistan'a bağlanma şiarını giderek yükseltmeye başlayınca, adayı bir sömürge olarak elinde tutan Birleşik Krallık Hükümeti de buna karşılık tedbirler almakta gecikmemiş, dünyanın birçok yerinde uygulanan ve hep olumlu sonuçlar veren "böl-yönet" politikası hemen devreye girmiş ve 1960 Kıbrıs Cumhuriyeti'nin ilanına rağmen, üç yıl içinde Kıbrıslı Rum ve Kıbrıslı Türk toplumları silahların patladığı ve insanların öldüğü bir noktaya gelmiştir. Bu çatışmalar dört yüzyıldır aynı köylerde yan yana yaşayan iki toplumun ayrılığının ilk adımı olmuş, 1974 yılında çatışmaların artması nedeniyle Türkiye'nin adaya müdahale etmesi ile bu ayrılma kesin bir bölünmeye dönüşmüştür.

Aşk Tanrıçası Aphrodite'in köpekler arasından kıyısına çıktığı, sevgilileri ile kaçamak yapıp nice entrikaların yaşanmasına neden olduğu ada, artık askeri üsleri, tankları, topları ve dikenli telleri ile "Savaş Adası"nın andırır olmuştur.

Ve bu tarihten günümüze kadar bu bölünme hala devam etmektedir. Adanın ortasından geçen "Yeşil Hat" adayı derin uçurumlarla ikiye bölmekte, son bir senedir bu dikenli teller yer yer kopmaya, 30 senedir bir birinden ayrı, izole olarak yaşayan iki toplumun tekrardan bir biri ile temas geçmesine mücadele etmeye başlamış durumdadır.

23 Nisan 2003 günü, Türk tarafının aldığı bir kararla geçişlerin serbest bırakılması ile her iki toplumdan insanlar geçiş noktalarına akın etmeye başladı. İnsanlar saatlerce sırada beklediler, hatta bazıları karşı tarafa daha erken geçebilmek için arabalarında sabahladılar. Medyada birçok hikayeler yazıldı çizildi. Ve aradan yaklaşık on ay geçti.

Peki bu süre zarfında neler yaşandı? İnsanlar neler hissetti? Daha da önemlisi bu tarihi olayın görünmeyen yönleri nelerdi?

İşte bu bilinmeyenleri az da olsa ortaya çıkarmak, gizli kalanlara bir pencere aralamak için Kıbrıs'ın tarihini araştırmaya başladım ve beni zaman zaman şaşırtan, zaman zaman da duygulandıran birçok hikaye çıktı karşıma...

"Birbirimize amma da çok benzermişik!"

Araştırmamı yaparken bir Kıbrıslı Türk gence rastladım. Ledra Palace geçiş nok-

tasından Kuzeye geri dönüyordu. Elindeki paketlerden alışverişten geldiği belliydi. Sorduğum soruları hiç tereddüt etmeden yanıtladı. Belli ki biraz da dertliydi. Anlattığına göre; Güney'deki fiyatları söylediği kadar ucuz bulmamış, sürekli güneye geçiyormuş ama sık sık alışveriş yapmıyormuş. Elindeki çantaların ne olduğunu sorduğumda; bayram alış-verişi yaptığını, normalde ise Güney'de fazla para harcamasının söz konusu olmadığını belirtti. Genelde Güney'e gezme amaçlı geçtiğini ama fiyatların kendisi için yüksek olduğunu, bir yerlere oturup bir şeyler içmekten bile kaçındığını ekledi. En çok gittiği yerlerin başında Uzun Yol diye bilinen Ledra Sokağı olduğunu ve kendisine farklı geldiği için kalabalık içerisinde buradaki mağazaları gezmekten hoşlandığını anlattı.

"Kapılar açıldığında ilk nereyi ziyaret ettin?" sorusu üzerine, ailesinin 74 sonrası Güney'den göç ettiğini ve kapıların açılması ile birlikte ailesinin ilk olarak köylerini ziyaret etmek istediğini ve bunun üzerine ailece Larnaka'nın bir köyü olan Alemiyo köyüne gittiklerini, burada eski evlerini gördüklerini, ama birçok Kıbrıslı Türk'ün evlerinin yıkıldığını görünce çok üzülüklerini anlattı.

Ama buna rağmen oturup kahve içtikleri köy kahvesinde Kıbrıslı Rumlar ile uzun ve hoş bir sohbet yaptıklarını da sözlerine eklemeyi ihmal etmedi. "Ammma da birbirimize benzermişik!" diyen genç, bu güne kadar hep yanıltıldığını ve bu yanılgının da Kıbrıslı Rumları yanlış tanımasına neden olduğunu, aslında oturup konuşunca birçok ortak yönlerinin olduğunu farkettiğini sözlerine ekledi. Bu gencin anlattıkları gerçekten beni çok etkilemişti.

Daha sonra Güney'den dönen başka bir vatandaşı yanına yaklaştım.

"Artık kimlik dairesindeki kahveci ile eyi ahabap olduk"

Kapıların açılmasıyla en çok sorunun yaşandığı yer "Kıbrıs Cumhuriyeti" kimlik dairesi olmuştu.

Dairenin önünde sabahın beşinde oluşan kuyruklardaki insanlar kimlik almak için numara bekliyorlardı. Bu durumun şu anda düzeldiğini zannederken konuştuğum kişiler beni yanılttı.

Pasaport almak için işlemlerini yaptıktan dönerken rastladığım Kıbrıslı Türk bir vatandaş; kapıların açıldıktan sonra sadece doğum belgesi alabilmek için bile dört kez kimlik dairesine gitmek zorunda kaldığını, her defasında saatlerce sırada beklediğini, ve hatta kimlik dairesindeki kahveciyle çok iyi ahabap olduklarını söyledi.

Beş ayın sonunda kimliğinin hazır olduğunu şimdi ise pasaport almak için uğraştığını belirtti. Ancak, daha bir dizi sorunun yaşandığını belirten vatandaş, neden kimlik alma ihtiyacı olduğunu sorduğumda ise; bunu bir güvence olarak değerlendirdiğini ve eğer bir gün Kuzey'den göç etmek zorunda kalırsa bu kimliğin ve pasaportun kendisi için bir sigorta olduğuna inandığını belirtti.

Umutunun ise varılacak bir anlaşma sonrası bu kimliğin Güney makamlarından değil de Kuzey'den daha kolaylıkla alınması olduğunu söyledi. İşte böyle, aradan aylar geçmesine rağmen vatandaşlarımız hala çile çekmektedir. Bu çileyi çekmek zorunda kalan bir diğer kesim ise geçiş noktalarında çalışan memurlar olarak görülüyor.

"En büyük sorunumuz halkımızın yetkililer tarafından bilgilendirilmemesi." Kapılar açıldıktan sonra kuşkusuz yüzlerce olaya tanıklık eden ve bir çok sorun yaşayanlar gümrük memurları oldu. Ledra Palace

geçiş noktasında gümrük sorumlusu olan Mehmet Çakır, yaşadıkları sorunları ve sıkıntıları anlattı.

En büyük sıkıntının ise hükümetin Güney'den alışveriş yaparken halkın neyi alıp neyi almaması gerektiği konusunda bilgilendirilmemesinden kaynaklandığını belirten Çakır, insanların bu konuda bilgisiz olmasından dolayı hemen hemen her gün bu sorunları yaşadıklarını söyledi. Yetkili makamların koyduğu 50 Euro'luk sınırın içinde ne olup ne olmadığından halkın haberdar edilmesi gerektiğini de belirtti.

Haftada en az üç kez bu konuda insanlarla tartıştığını belirten Çakır, "insanlar 50 Euro'yu biliyorlar fakat bu miktarın içine hangi maddelerin girdiğini bilmiyorlar. 50 Euro'luk içki alıp geliyorlar ondan sonra tartışma çıkıyor." dedi.

Halkın da bu konuda bilgilendirilmesi gerektiğini defalarca vurgulayan Çakır, "örneğin Güney'den kişi başına Kuzey'e geçirebileceği sadece bir poşet olmalıdır, herhangi bir üründen sadece bir tane alınmalıdır" şeklinde bir yasa olduğunu, fakat özellikle kalabalık aileler geçerken hepsinin elinde birer paket bulunduğunu ve bu konuda hiç bir şey yapılamadığını dile getirdi. Bir yanda gümrükçülerin sorunları dururken, diğer yanda da Güney'de çalışan işçilerin sorunları giderek büyümektedir.

"İlk gitmek istediğim yer Trodos'tur."

Kapılar açıldıktan sonra, insanlar ilk olarak, kaybolan hatıralarını canlandırmak için kendi köylerine gittiler. Fakat bu canlandırmayı en geç Güney Kıbrıs'ta çalışan Kıbrıslı Türk işçiler yaşıyor. Kürşat Mamalı bu işçilerden sadece bir tanesi... Kendisi kapılar açıldıktan beri çalışıyormuş, bir çok şirket gezmiş, şimdi ise büyük bir şirkette işe başlamış. Sabah beşte kalkıp kapiya geliyor, işlemler tamamlandıktan sonra işe başlıyormuş.

Bazen Baf'a, bazen de Limasol'a gidiyormuş. Eve geliş saati ise en erken akşam üstü dördü buluyormuş.

En büyük problemi ise dil sorunuymuş. Kürşat Bey ne kadar açık görüşlü olsa da, Rumlar'a karşı düşmanlık beslemese de, kimse kimsenin içini bilemez diyor. Bir de Kıbrıslı Türkler'in Güney'e giden işçileri yanlış anladıklarından yakınıyor. Halkın, işçilerin çok para kazandığını ve bir anda zengin olduğunu sanmasından sıkıldığını söylüyor. Kuzey'deki işçilerle karşılaştırıldığında belki fazla aldıklarını ama aynı işi yaptıkları bir Kıbrıslı Rum'dan daha az aldıklarını söylerken, ödemelerini Kıbrıs Lirası olarak aldıklarından ve Türk Lirası'nın değerinin düşük olmasından kaynaklı, aldıkları paranın herkese çok göründüğünü dile getirerek yakınıyor. Ailesini geçindirmek için ikinci bir işte çalışmak zorunda kaldığını belirten Mamalı, Güney'in kendisine Kuzey'den daha ucuz gelmediğini ve bu nedenle Güney'den alışveriş yapmadığını söyledi.

Güney'in istikrarlı bir ekonomiye sahip olmasının nedenini, oturmuş düzenlerine bağlayan Mamalı, Güney Kıbrıs'ta yaşayan insanların hakları ve bir çok imkanları olduğunu, Kuzey'de de bu şekilde bir düzen olsa, Kuzey'de işlemleri tercih edeceğini belirtti.

Kapılar açıldıktan sonra bir çok yere gittiğini, ama bir türlü Trodos'a gidemediğini, bembeyaz kar kaplı dağları görmek için gitmeyi çok istediğini, fakat işlerinin yoğunluğundan gidemediğini belirtti.

Gerek Kıbrıs Türk Halkı olsun, gerekse baştaki yetkililer olsun, kimsenin Güney'de çalışan insanlara sahip çıkmadığını ve kendilerini bu konuda yalnız hissettiklerini anlatan Mamalı, yetkililerden biraz daha

Politik Ekonomi Ders Notları

Ders no 2:

Toplumda üretilen ürünler, üretici tüketime ya da bireysel tüketime hizmet ederler.

Üretici tüketim, üretim araçlarının maddi varlıkların yaratılması için kullanılmasıdır. Bireysel tüketim ise insanların yiyecek, giyecek, konut vs. gereksinimlerinin giderilmesidir.

Üretilen bireysel tüketim nesnelerinin dağılımı, üretim araçlarının dağılımına bağlıdır. Kapitalist toplumda üretim araçları kapitalistlere aittir, buna sonucu olarak emeğin ürünleri de kapitalistlere aittir. İşçileri üretim araçlarına sahip değildir ve açıktan ölmek için, emeklerinin ürünlerini mülk edinen kapitalistler için çalışmak zorundadırlar. Sosyalist toplumda üretim araçları toplumsal mülkiyettir. Bunun sonucu olarak, emeğin ürünleri bizzat emekçilere aittir.

İlgi istedi.

Bütün bu yaşadıkları kendimi garip hissetmeme neden olmuştu. Uzun bir aradan sonra yaşanan buluşmalar, gençler için kendi ülkelerini tanıma fırsatı, sorunlar, kızgınlıklar ve daha bir çok olgu ve olaylar duygusal olarak da beni çok etkilemişti... Uzun uğraşlarım sonucunda Kıbrıs Türk Polis Kurumu'ndan edindiğim istatistik bilgileri oldukça çarpıcıydı. Daha önce Güney Kıbrıs makamlarının yayınladığı istatistikleri, ilk kez Kuzey'deki makamlardan alarak sizlere sunuyorum.

Geçişlerin yaklaşık 10 aylık istatistik bilgileri:

	Türk	Rum
NİSAN LEDRA PALACE TÜRK	28047	45390
MAYIS LEDRA PALACE TÜRK	92070	61070
HAZİR. LEDRA PALACE TÜRK	78241	14546
EKİM LEDRA PALACE TÜRK	73704	7743
KASIM LEDRA PALACE TÜRK	70449	6513
ARALIK LEDRA PALACE TÜRK	64075	6526

23 Nisan, Mayıs, Haziran, Ekim, Kasım, Aralık aylarında sınır kapılarından yapılan araçlı geçiş sayıları ise şöyledir:

	Türk	Rum
Nisan	-----	22430
Mayıs	9282	55883
Haziran	13631	36857
Ekim	38561	20032
KASIM	36070	16583
ARALIK	40433	17580

Dev-İş Başkanı Ali Gulle İle Röportaj:

Hazırlayan: **Canan Onurer**

Kuzey Kıbrıs'ta asgari ücretin bugüne kadar henüz belirlenmediği ve asgari ücret komisyonunun bu konu ile ilgili hiçbir açıklama yapmadığı dikkate alınarak Dev-İş Başkanı Ali Gulle ile bu konuyu konuştuk.

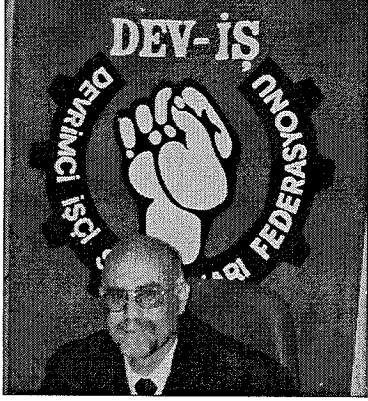
"Aralık ayında belirlenip Ocak ayında çalışanlara yansması gereken Asgari Ücret bu güne kadar belirlenmedi. Asgari Ücret Tespit Komisyonu neden toplanmıyor?

Kıbrıs sorunu her zaman gündemde idi. Asgari ücret bugüne kadar yasa da belirlendiği gibi 1 yılda iki kez bir araya gelinerek belirleniyordu. Bu gecikme ile çalışanların hakları gasp edilmiş olmuyor mu?

Ali Gulle:- Sorduğunuz soruyu çok yerinde ve zamanında buluyorum. Yalnız şöyle yaklaşmak lazım ki; 1- Öncelikle tabii bu ülkede bir yasa geçirildi ki en az bir yılda üç kez asgari ücret belirlenir. Bu, işin yasal boyutudur. Bunun ikinci ayağı ise asgari ücretin neye göre nasıl belirlendiği meselesidir. Biz asgari ücretin günün koşullarına göre belirlenmediğini görüyoruz ve yasal olarak konan kriterlere de uymadığını belirtiyoruz. Örneğin bu devletin Devlet Planlama Örgütü vardır. Bu tür denetlemeleri bu örgüt yapar. Yine bu devletin diyetisyenleri vardır. Bu diyetisyenlere göre bir insanın günlük yaşamını sürdürebilmesi için kalori, protein vs.vs. ye ihtiyacı vardır ve bu verileri alt alta sıralayarak bir sonuç ortaya çıkarılır. Biz bu devletin verdiği verileri alt alta sıralıyoruz ve gerçekten verilerle oynandığını ve insanların açlık sınırı, yoksulluk sınırı altına girmiş çalışanlar olduğunu görüyoruz. Ama asgari ücret buna göre belirlenmiyor. Açlık sınırı bundan altı ay önce 500 milyon civarındaydı. Bu, Türkiye'deki TÜRK-İŞ, KESK gibi büyük sendikaların yaptığı araştırmalar sonucu ortaya çıkmıştır. 500 milyon TL alan bir kişinin açlık sınırında olduğu belirtiliyor. 1 milyar 300 milyon alan bir kişinin ise yoksulluk sınırında olduğunu söylüyor. Neden böyle söyleniyor? Çünkü bir aylığı aldığınızda; yemeğe, içmeye, elektriğe, suya, telefona, sağlığa, eğlenceye ve eğitime ayıracaksınız. Bu aldığınız paradan yaşamınızı sürdürmeniz mümkün değildir. Dolayısıyla geçmişten günümüze bu verilerle oynandığı kanaatindeyim. Bir de, Devlet Planlama Örgütü'nün yapısının demokratik olup olmadığı konusunda bir şeyler söyleyecek olursak, bu örgüt bize göre demokratik değildir. Çünkü bir

devlette, işverenden ve işçiden olmak üzere bir yapı vardır ve bu, bir komisyon oluşturur. Bu komisyon ise asgari ücreti belirler. Bize göre, sendikalarla birer kişiyle bu uygulamaların temsil edilmesi gerekir. En azından üç tane işçi Federasyonu var. Dev-İş, Türk-Sen ve Hür-İş. Bunlardan en azından birer kişi olması gerekir diye düşünüyoruz. Bu, diğer kurumlarda da böyle olmalıdır. Örneğin Asgari Ücret Komisyonu, Sosyal Sigortalar, İhtiyat Sandığı Komisyonu'nda da böyle olmalıdır.

Komisyonun neden toplanmadığı konusunda gelirsek, daha önce de bu konuda bir açıklamamın olduğunu hatırlatmam gerekir. Tabi ki en azından 1 yılı aşkın bir süredir

Kıbrıs Türk Toplumunu işçisiyle, emekçisiyle, köylüsüyle, esnafıyla, memuruyla sokaklardadır ve yaklaşık 3 yıldır da maaşları dondurulmuştur. Buna rağmen Kıbrıs Sorunu'na, barışa endekslenmiş bir toplum var. Her şeyden çok daha ivedi, çok daha acil bir vaka var. Ortaya çıkan fırsatları ne toplum ne de bizler heba etmek istemiyoruz. Dolayısıyla asgari ücretin günü geldi geçti. İlgili sendikalardan ses çıkmıyor, çalışanlardan da ses çıkmıyor. Çünkü bizim geleceğimiz hakikaten bir barışla toplumun önünün açılmasına bağlıdır. Birleşik bir Kıbrıs'ın AB'ye girme meselesi çok ivedidir ve bunu yitirmek istemiyoruz. Dolayısıyla dikkatler bu yöne kaymıştır. En azından Mayıs çok yakınızda. Mayıs'a kadar Kıbrıs'ta açlıktan kimse ölmez. Ama eğer barış gibi çok değerli bir fırsatı kaçırsak Kıbrıs Türk Toplumunu çok vahim sonuçlar beklemektedir.

"Çalışanlar hayat pahalılığı karşısında madur oluyolar, sendikamızın konuyla ilgili çalışmaları var mı, varsa neler yapıyorsunuz?

A.G:- Biz, kamuda temsil edilmiyoruz. Yani, kamuda görevli

sendikalar, Hükümet ile, Maliye Bakanlığıyla her yıl bir protokol çalışması yaparlar. Kamu çalışanlarına yönelik öngörülenler tartışılır. Bizim ise, toplu sözleşmeyle sağladığımız şeyler vardır. Yani ilgili iş yerinde işverenle günün koşullarına göre sözleşmemizi yaparız. Yılın kayıplarına göre de, kayıpları da dikkate alarak yeni bir sözleşme içerisinde taleplerde bulunuruz. Ama toplumun söylediğimiz gibi gerçekten yaşamaya da ihtiyacı vardır. Yani barışa giderken, barışa ulaşmak isterken, barış mücadelesi verirken, mutlaka ekonomik taleplerde de bulunmalıdır. Hangi hükümette olursa olsun.

"2004 KKTC bütçesi mecliste hükümet programı olarak görüşüldü ama miktarlar henüz açıklanmadı, sendikamız bu konuda ne düşünüyor?

A.G:- Bizim direk hükümetle bağımız olmadığı için, aslında bu sorular daha ziyade kamu sendikalarını ilgilendirir. Ama biz mutlaka bu hükümetin de genel anlamda çalışanına bir şeyler vermesi, öngörmesi gerektiği kanaatindeyiz. Ama rakamları belirtmek için elimizde yeterli bilgi olmadığından bu soruya tam yanıt veremeyeceğim.

"Dev-İş, KTAMS, KTÖS ve KTOEÖS'ten oluşan KIB-SEK, 25 ya da 26 Ocak'tı sanırım PEO ile yaptıkları görüşmede, "birleşik iş ilişkileri ve sosyal sigortalar, birleşik iş pazarı ve ortak düzeyde maaş sistemi, serbest dolaşım, sendikalaşma ve Kıbrıs'ın herhangi bir bölgesinde çalışmayı seçme hakkı, etnik köken, din, renk ve cins ayrımı olmaksızın istihdamda ve ücretlerde eşitlik sağlanması" konusunda hemfikir olunmuş ve bu haklar için birlikte mücadele kararı almışlardı. Bu çalışmalarınız hangi aşamada, neler yapılıyor?

A.G:- Bu çok yeni bir gelişmedir. Ama çok doğru bir iş yaptığımızı inanıyorum. Bunu belli aralıklarla toplantı yapmak suretiyle daha ileri noktalara taşıyacağımıza inanıyoruz. Şu anda bu çok yenidir. Bir toplantı yaptık ve bu prensip kararlarına vardık. İkinci bir toplantıya zaten fırsat da olmadı. Çünkü Kıbrıs Sorunu çok ivedi bir biçimde gündemdedir ve görüşülüyor. Yani herkesin dikkatleri buradadır. Bu noktada bunu herhalde daha sonra gündeme getireceğiz. Ama bunun takipçisi olacağımızı rahatlıkla söyleyebilirim.

Sorularımıza verdiği cevaplardan dolayı Ali Gulle'ye teşekkür ederiz.

Kavgamız
yavgamiz@yahoo.com Yusuf ALKIM

KİMİN ZAFERİ?!

Birkaç gün içinde hareketlenen Kıbrıs sorunu'nda sanırım bir anlaşmaya hiç bu kadar yaklaşmamıştık.

Hatta öyle ki, bu defa sanırım olacak bile denilebilir.

Peki daha önce de böyle ümitlenip daha sonra hayal kırıklığına uğramamış mıydık? Hem de KSG-KSP'nin defalarca, halkımız barış sorununu eline alıp birlikteliği oluşturmadıkça ve iktidara yürümedikçe, burjuva-emperyalist karekterli de olsa bir anlaşma olamaz demesine rağmen.

Evet, bunu geçmişte defalarca yaşadık ve KSG-KSP siyaseti hep kanıtlandı.

Peki bu defa durum ne?

Bu kez olan KSG-KSP'nin ortaya koyduğu gereksinimlerin kısmen de olsa oluşması. Yani 14 Aralık Seçim-Referandum'u sonucunda Kuzey Kıbrıs'ta Barış Güçleri'nin %52 oy alması. Tabi mecliste çoğunluğun sağlanamaması bir dezavantaj olsa da, tüm tehdit ve müdahalelere rağmen halkın ortaya koyduğu kararlılık egemenler üzerinde önemli bir baskı oluşturmaktadır.

Diğer yandan ise, BM Genel Sekreteri Kofi Annan'ın tarafları New York'a daveti ile başlayan süreç Dünya Kamoyunda yeni bir söylemin gelişmesini sağladı; Türk tarafının, yani TC Hükümeti'nin uzlaşma yanlısı siyaseti ve bunun TC'ye kazandırdığı önemli siyasi zafer!

Peki bu değişimin nedeni ne? Veya bu kimin zaferi?

Yani TC'nin oturup MGK'da veya herhangi bir kurumda tartışıp "Türk tarafı artık uzlaşma yanlısı olmalıdır." dediğine gerçekten inanan var mı?

Ben, değil buna inanmak ancak kahkahalarla güler ve bunu deyene "ne kadar saf" der onunla konuşup bir şeyler kavratmaya çalışırım.

Söyle bir bakın etrafınıza ve dünyaya?

AB'nin genişleme politikası, Yunanistan'ın Kıbrıs'ı da bu genişlemeye katma şartı, Orta Doğu'yu ABD'nin yeniden sömürgeleştirme planları, Türkiye'nin ABD tarafından AB içinde bir ajan mı, AB dışındaki Orta Doğu'nun jandarmalığı mı? olarak görmek istediğine karar vermesi,

Ve ABD'nin elinde tuttuğu, AB'nin tüm genişleme planlarını torpilleyebilecek Hollanda'daki genişlemeyi onaylamak için yapılacak referandumun hala daha yapılmamış oluşu.

Yani kısacası bir yandan ABD ve AB arasında giderek artan sürtüşme, diğer yandan da güçleri dengeleme yarışı.

Özünde iki gücün birinden tek farkı, farklı çıkar gurublarını temsil ediyor oluşları.

Birisi Yeni Dünya'nın büyük gücü, dünya hükümdarı ABD, Diğeri Eski Dünya'yı birleştirerek, dünya hükümdarlığına ortak olma peşinde olan AB.

AB genişleyip daha güçlü olmaya çalışsa dursun, ABD'yi yıl sonunda başkanlık seçimleri beklemekte.

Bağdat Kasabı Bush zorlu bir sınava hazırlanmakta.

Bir türlü bulunamayan Irak'ın Kimyasal Silahları,

Hergün ölen Amerikan askerleri,

Giderek sarpa saran Kapitalist Ekonomi,

Ve tüm bunları arka plana itebilecek, Bush'a seçimleri kazandırabilecek, dahası 1 Mayıs sonrasında ipleri AB'ye kapırmadan önce Amerikan çıkarlarını koruyarak sonuçlandırılacak bir Kıbrıs sorunu.

Yapılması gerekense, önce Erdoğan'ın Amerika'ya çağırıp, "Yol Haritası"nı vermek ve bunu Denktaş'a iletmesini emretmek!, sonra Annan'ı çağırıp yapması gerekenleri anlatmak.

Sonrası kolay, AB'ye bir yan baktın mı, bırak görüşmelerde taraf olmayı, ağzını bile açamaz.

Bir de sonunda görüşmeleri çıkmaza sürükler ve Powell'in devreye girmesini sağlarsan, al sana garantörlük ve askeri üs, ne de olsa tarafları anlaşdırıp onlara kefil olacaksın değil mi? Bu tabi ki senin hakkın!

Kıbrıs'ın kuzeyinde ise sözde devrimciler sokaklara dökülüp, Gün Doğdu'yu söylesin, ne de olsa devrim oldu ya!

Aslında olan bir şeyler var, ama bu birilerinin sandığı gibi devrim falan değil. Sadece 1 Mayıs öncesi bir anlaşma ihtimali gerçekten çok yüksek. Ve bunda da Kıbrıs Türk halkının son üç senedir ortaya koyduğu büyük mücadelenin önemli payı var. Ama şu da var ki, eğer 1 Mayıs öncesi bir şeyler olacaksa, bu Kıbrıs Türkü'nün sergilediği mücadele sonucunda ABD ve AB'nin de çıkarlarının uyuşması durumunda mümkün olacaktır. Çünkü verilen mücadele maalesef, AB ve ABD'ye karşı değil, bu güçlerin güdümünde bir anlaşma arayışındır.

Bu olası anlaşmayı partisel bir zafer(!) olarak algılayanlar ise sadece kendilerini kandırıyolar.

Hele hele bunu Kıbrıs sorununun çözümü ve her şeyin sonu sananlar sadece ve sadece saflık ve bilgisizliklerini sergiliyorlar.

Ortada çözüm değil, emperyalistler arası bir uzlaşma vardır. Çözüm ise bu uzlaşmadan yararlanıp, Kıbrıs işçi sınıfını birleştirmekle ve verilecek mücadele sonucunda Anti-Emperyalist Birleşik Cepe Hükümeti'ni kurmakla mümkün olacaktır.

Zafer temelleri sağlam olan siyasetin olacaktır.

Zafer Marksist-Leninist teoriyi kavrayıp bunu hayata geçirebilenlerin olacaktır.

Zafer siz işçi sınıfına inanan ve mücadele eden herkesin olacaktır.

PAPANDREU, LEDRA-PALACE'TA KIBRISLI TÜRK ÖRGÜTLERE VE HALKA BİR KONFERANS VERDİ

"Sonra da hep birlikte komşu ülke Türkiye'nin üyeliği için çalışacağız" dedi.

Kıbrıslı Türklerin ortak vatan için iradelerini gösterdiğini söyleyen Papandreu, "AB size sarılmak istiyor. Kısa sürede size 'AB'ye hoşgeldiniz diyeceğime inanıyorum" diye konuştu.

Papandreu, "New York'taki görüşmelerin ardından, 1 Mayıs öncesinde çözüme ulaşmak mümkün" dedi. PASOK lideri Papandreu, adada çözümün sağlanmasıyla bölgede istikrarın sağlanacağını ve işbirliği olanaklarının artacağını söyledi.

Farklılıkların ilham kaynağı olduğunu vurgulayarak, "tecritin, yeni dünya düzeninde siyasi ve ekonomik açıdan kabul edilemez olduğunu" kaydetti. Yunanistan ve Türkiye yakınlaşmasının ve işbirliğinin de Kıbrıs'ta geline nokta büyük rolü olduğunu vurgulayan PASOK Genel Başkanı, Kıbrıs'ta çözüme çok yakın

olduğunu belirterek, aşırı milliyetçiliğe kapılmama konusunda uyardı bulundu.

Papandreu'nun konuşması sonrası Türk izleyiciler kısa değerlendirmeler yaparak bazı sorular sordular.

"Kıbrıs Sorunu'nun en hararetti döneminde sizlerin seçimleri var, bu seçimlerinizde oy uğruna milliyetçi kesimlere prim verecek misiniz? Yoksa şimdiki tutumunuz devam edecek? TC, Annan Planı'nda değişiklik talep ederek adada kalıcı üs ve asker bulundurmamak istiyor, bunu nasıl yorumluyorsunuz?" gibi sorular yöneltildi.

Sn. Papandreu, bu sorulara direk cevap veremeyerek Kıbrıs'ı ve Kıbrıslıları ne kadar önemseydiğini anlatarak, soruları geçiştirdi.

Kıbrıslı Türk konuşmacıların bir çoğu da, yaptıkları kısa konuşmalarında Papandreu'ya "minnettarlığını" sundular. Beklediği kadar verimli olmayan, şov yönü ağır basan bir toplantı olarak sona erdi.

17 Şubat saat 14:00'da Ledra Palace'ta Kıbrıslı Türk örgütlere ve halka seslenen Yunanistan'ın iktidardaki PASOK partisinin yeni lideri Yorgo Papandreu, ara bölgede katıldığı konferansta, "Kıbrıslı Türklere, kısa süre içinde AB'ye hoş geldiniz" demeyi umduğunu söyledi.

BU İŞ ARTIK BİTSİN !!

"Bu Memleket Bizim Platformu" adı altında örgütlenen sendika, sivil toplum örgütleri ve partilerden oluşan yaklaşık 60 örgütün düzenlediği "Mayıs'a kadar Çözüm ve Kararlılık" eylemi Kuşulu Park'ta binlerce kişinin katılımıyla gerçekleştirildi.

Newyork'ta görüşmelerin başlayacağı tarih olan 10 şubat günü sabah başlayan ziyaretlerle devam eden eylem barış ateşinin yakılmasıyla saat 18:00'de son buldu.

10 Şubat sabahı

Aralarında BDH ve ÇABP'ında bulunduğu BMBP heyeti saat 11:00'de Cumhuriyet Meclisi Başkanı Fatma Ekenoğlu'yla görüştü. Heyet adına konuşan KTOEÖS genel sekreteri Tahir Gökçebel, önemli bir süreçten geçildiğine işaret ederek isteklerini yazılı

yaptığı konuşmasında, BMBP'nin çalışmalarını yakından izlediğini ve kendilerinin bu platform içinde yer aldıklarını belirterek sözlerine şöyle devam etti; "Halkın nabızı Newyork'ta atıyor, umarım olumlu gelişmeler yaşanır, çıkacak sonucun halkı daha ileriye götürüp AB'ye kavuşturacağını ümit ederim. Bir an önce meclis çalışmalarının başlaması bu sürecin yakalanması lazım, hızlı bir tempo bekliyoruz hapimizi. O sürece hep birlikte hazırlanacağız, meclis olarakta hazırlanacağız."

BMBP'nin hazırladığı ve meclis başkanına sunulan mektupta, siyasi durumdan çıkar sağlayan politikacıların sorunu çözme niyetlerinin olmadığına açıkça görüldüğüne değinilerek " Kibris Türk'ünün benimsemişmediği, AB ve Annan Planı karşıtı kişilerin Newyorkta bulunması çelişkidir, tüm olumsuzluklara rağmen Kibris sorunu Annan Planı temelinde çözümlenmeli ve birleşik bir

Mücadele Dayanışma, Referandum Hakkımız Söke Söke Alırız, Denktaş Gençliğe Hesap Verecek, Barışa Bir Şans Ver, Bu İş Artık Bitsin" şeklinde dövizler taşıyarak sloganlar attılar.

Eylemde ilk olarak BMBP'nin basın bildirisi Dev-İş Başkanı Ali Gulle tarafından okundu. Meclis Başkanı Fatma Ekenoğlu'na sunulan mektubu KIB-SEK Başkanı Ali Seylani okurken, Annan'a gönderilen destek mektubunu ise Ticaret Odası Başkan Yardımcısı Mustafa Damdelen okudu. Mektupların okunmasının ardından YBH adına Alpay Durduran, ÇABP adına Ali Erel, BDH adına Mustafa Akıncı ve CTP-BG adına da Ferdi Sabit Soyer birer konuşma yaptılar.

Bütün konuşmacıların söylemlerinde, Kibris Türk'ünün Çözüm ve AB'yi istediği, bu için Mayıs 2004'te bitirilmesi için gereğinin yapılması konusunda yetkililerin üzerlerine düşeni yapmaları gerektiği, artık çatışmalar değil barış içinde bir yaşam isteklerinin dikkate alınarak Mayıs'a kadar bu işin bitirilmesi gerekliliği vardı. Bunu engellemek isteyenlere karşı mücadelelerinin süreceğini söyleyen konuşmacılar, kararlı olduklarını vurguladılar.

Saat 17:00'de barış ateşinin yakıldığı eylem saat 18:00'de sona erdi.

Kibris Türk halkı bir kez daha Barış ve Çözüm için alanlarda " Bu İş Artık Bitsin!!" diye haykırarak kararlılığını gösterdi.

olarak da Fatma Ekenoğlu'na sundu. Gökçebel, Newyork'ta yeni bir sürecin başlama şansı doğduğunu kaydederek bazı kesimlerin bu yola taş koymaya çalıştığını gördüklerini ve halkın gerçek iradesini temsil eden BMBP'nin girişimlerini sürdüreceğini, Annan Planı'nın görüşülmeye başlanmasıyla komitelerin oluşmasını, 21 Nisan'da referandum yapılabilmesi için meclisten referandum yasası çıkarılması gerektiğini anlattı. Ekenoğlu kendisini ziyaret eden heyete

Kibris AB'ye üye olalıdır."denildi.

Platform temsilcileri daha sonra Ledra Palas sınır kapısına giderek BM Genel Sekreteri Kofi Annan'a iletilmek üzere hazırladıkları mektubu BM yetkilisine sundular.

Kuşulu Park'ta toplanan binler

Öğleden sonra saat 15'de kuşulu Park'ta toplanan binlerce insan, " Kibris'ta Barış Engellenemez, İnşadına Barış, Birlik

Kıbrıs'ta

**Sosyalist
GERÇEK**

Sahibi: Kıvılcım Ltd.

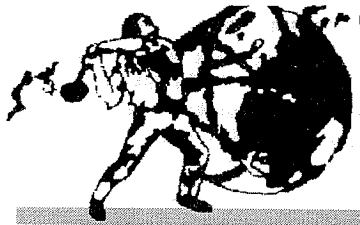
Adres: Şht. İbrahim Yusuf Sok. ATÖ Apt. No:5 K.Çiftlik / Lefkoşa
Tel: 0392 22 70 680 Fax: 22 70 681

Baskı:Toplumcu Ltd.

Cengiz Han Sok. No:7 Köşklüçiftlik-Lefkoşa Tel:227 48 72

web: www.st-cyprus.co.uk

e-mail: st-cypru@st-cyprus.co.uk

KSG DOSYA 1

TÜRKİYE SOLU VE KIBRIS

BOLŞEVİK PARTİZAN (BP)

Yoldaşlar "Dost Acı Söyler" başlıklı makalelerinde esas olarak bizim siyasetimizi eleştirmektedirler. Dolayısıyla bu makaleyi ele almakta fayda vardır.

1.Kıbrıs'ta Siyasi Kamplaşma:

Yoldaşlar makalelerine girişte Kıbrıs'taki siyasi hareketliliğin, kamplaşmanın esas olarak iki temelde yükseldiğini belirtiyorlar. Bu kamplaşmaları da çözüm, barış ve AB cephesiyle, çözüm, barış ve AB karşıtları; Annan Planı taraftarlarıyla, Annan Planı karşıtları; arkalarında Türkiye olmayan statüko karşıtları ile arkalarında Türkiye olan statüko taraftarları olarak tespit ediyorlar.

Kıbrıs siyasetinde yukarıda ele alınan kamplaşma dünya emperyalist sistemi içerisindeki bir karşıtlığı, kamplaşmayı ortaya koymaktadır. Gerçek bir zıtlık, gerçek bir karşıtlık değildir.

Yoldaşların ele aldıkları bu zıtlaşma, Kıbrıs sorununa emperyalizm şartlarında çözüm bulmak için, burjuva şartlarda çözüm yolları arasındaki bir zıtlaşmadır. Aynı ortak bir temele sahiptir. Dünya emperyalist sistemi üzerinde yükselir.

Kıbrıs'ta siyasetin bu zıtlıklar üzerinden şekillendiği tespiti yanlıştır. Görüntüye özgüdür. Görüntünün ardındaki esası gözden kaçırmaktır.

Kıbrıs siyasetindeki esas karşıtlık tüm bu kampların birliği ile, KSP'nin Anti-Emperyalist Birleşik Cephe siyaseti arasındaki kamplaşmadır. Kıbrıs'ın geleceğini belirleyecek olan zıtlaşma budur. Bu zıtlaşmada hangi siyasetin üstünlük kazanacağıdır.

Bu yoldaşlar "Annan Planı, Strateji ve Taktik" başlıklı yazımıza değindikleri oranda, bu basit olguyu bilmeleri gerekirdi.

2.Tavizler ve Derinde Yatan Gerçekler:

Yoldaşların, Kıbrıs'taki iktidar kavgasını, emperyalizm şartlarında çözüm türleri arasındaki bir kamplaşma olarak ilan ettiği dönemde KSP vardır. Yoldaşlar KSP'nin bu dönemle ilgili temel belgesine de sahiptir. Şunları da iyi bilirler. KSP halkımızın güçlerini birleştirmek, onların mücadelelerini ilerletmek, bu amaçla onların birliğini sağlamak için her türlü taktiki tavizi vermiştir, ve de ileride de bu tavizleri vermekten geri durmayacaktır. Bunun yanında, KSP kendi varlığından ve kendi görüşlerinden asla taviz vermez. Yani hem kendini, hem de görüşlerini askıya almaz. Almamıştır.

Birlik konusunda çok öneriler ortaya kondu. Geçmiş dönemde bazı arkadaşlar yüce dava için herkesin farklı görüşlerini bir kenara koymasını önermişti. Biz de onlara buyumalarını, kendi "BM çatısı altında, Birleşik, Federal ve AB üyesi" fikrini bir kenara koyup, bizim Anti-Emperyalist Birleşik Cephe fikrimiz etrafında birleşilmesini önermiştik. Aynı zamanda böylesi önerilerin işin aslında bizim Anti-Emperyalist Birleşik Cephe siyasetimizi hasır altı etme siyaseti olduğunu, bunun ise imkansız olduğunu, çünkü Kıbrıs'ın geleceğinin bu siyaset üzerinden, bu siyasetin zaferi üzerinden belirleneceğini belirtmiştik.

Yani KSP ve KSG, gerek Bu Memleket Bizim Platformu, gerekse son içinden geçtiğimiz seçim dönemi -ve de içinden geçmekte olduğumuz "Barış Hükümeti" döneminde- birlikte hareket için ortak bir platform amaçlı taktiki tavizini verirken ve bu çerçevede içinde yer aldığı anlaşmanın tüm kurallarına uyarken, kendisini, programını, ve de dolayısıyla Kıbrıs'ta esas çatışmayı ortaya koyan siyasetini askıya almaz. Siyasetine uygun olarak propaganda, ajitasyon ve örgütlenme hakkından vaz geçmez. Anlaşmanın kurallarına herkesten daha fazla uyarak, kendi siyaseti çerçevesinde propaganda, ajitasyon ve örgütlenmesini sürdürür.

Bu nedenledir ki, içinden geçtiğimiz seçim döneminde, içinden geçmekte olduğumuz "Barış Hükümeti" döneminde de, Kıbrıs'ta çatışma içinde olan esas iki siyaset, Kıbrıs'ta emperyalizmin yıkılması ile onun korunması arasındaki siyasetlerin çatışmasıydı ve yine öyledir. Kıbrıs Sorunu çözülünceye kadar, Kıbrıs'ta emperyalizmin zinciri kırılincaya kadar da öyle kalacaktır.

Bu nedenledir ki, Türkiye'deki yoldaşlar bizim seçim ittifakı üzerinden devrime ihanet ettiğimizi söylemeye çalışırken, Kıbrıs'ta AB siyasetinin en ateşli savunucusu, ve de Türkiyeli yoldaşlarla birlikte seçim boykotçusu, ve en ateşli BM çatısı altında, birleşik, federal ve AB üyesi Kıbrıs stratejisi savunucusu YBH'li yoldaşlar da aynı tavir içindeydiler. YBH'li yoldaşlar, Annan Planı'nı emperyalist bir plan ilan ettiğimiz halde seçim ittifakında yer aldığımız için bize ateş püskürmekte, bizi ittifaktan atırmaya çalışmaktaydılar. Hem Annan Planı emperyalist bir plandır diyormuşuz, bu tür çözüm öneren partilere reformcu diyormuşuz, emperyalizm şartlarında çözüm olmaz diyormuşuz, hem de, olacak gibi

değil, Annan Planı için herkesi birleştirmek ve de bu planın zaferini istiyormuşuz. Bu amaçla seçimlere katılıyormuşuz. Bunun oluru ederi yokmuş.

Türkiyeli devrimcilerin büyük çoğunluğu da aynı görüşte.

3.Tarihten Dersler:

Esas olarak burjuva şartlarda seçimleri boykot taktiğini savunan, bu boykot taktiklerini stratejiye dönüştüren bu yoldaşlar, seçimlere katılma ihtimalini de kabulleniyorlar. Bu onu da, bunu da kabullenme yaklaşımı Troçkistlerin tipik özelliğidir. Sonuçta dönüp dolaşacak boykotu devreye koyacak ama, seçime katılma da olabilir. Ne şartlarda? Komünist hareketin tarihçesi diyormuş ki, komünist partiler kendi başlarına seçime katıldıklarında, seçimleri kendi "doğru" görüşlerini yaymak için kullandıklarında!

Hadi bu yoldaşların tarih bilgisi fazla derin değildir diyelim, ama bu yoldaşlar hiç değilse "Sol Komünizm, Bir Çocukluk Hastalığı" kitabını okumuşlardır. Biliriz okumuşlardır. İyi ama orada Lenin işleri İngiltere'de "Labour Party" yle, yani "Emek Partisiyle" birlikte seçimlere katılmaya kadar vardır. Bu partiyi iktidara getirmek için çalışmaya kadar vardır. Ve şu meşhur, herkes tarafından iyi bilinen sözü ekler; "kendilerini asmaları için ellerine ip verelim!"

Sadece bunlar mı? Anti-Faşist Birleşik Cephe" siyaseti döneminde, seçimlerle bağıntılı ne tür siyasetler önerildi? İspanya iç savaşı ve öncesinde Komünistler ne tür siyasetler güttü? Kaldı ki bir de sizin sosyalist (ay pardon 'kızıl' demek istemiştik) Amavutluk ve Çin'iniz var. Amavutluk Emek Partisi nedir? Kimlerin ittifakıdır? ÇKP kimlerle ittifak yaptı?

Seçimler sizlere göre o kadar önemsiz olaylarsa, seçimlerde ittifak yapan bizler niye savaşta ittifak yapan AEP ve ÇKP ile kıyaslandığında komünist hareketin tarihine ters işler yapıyormuşuz?

Ve de seçimler o kadar önemsiz işlerse, niye Avrupa'nın komünistleri sosyal-demokratlara seçimlerde faşizme karşı ittifak önerdiler? Ve bunlar komünist hareketin tarihinin parçaları değil midir?

Yoksa, siz yoldaşlar o müthiş ve de engin komünist bilginizle Komintern ve Stalin'de hata keşfetme faaliyetlerinizde işi bu konularda da hata bulmaya vardırınız mı?

Biz size yıllar öncesinden demedik mi, siz böyle giderseniz, Mao, Enver ve Kaypakaya savunuculuğundan vaz geçmezseniz, varacağınız yer Stalin ve Komintern'de derin hatalar keşfetmek olacaktır. Lenin-Stalin ve bu kaynaklar uzlaştırılmaz, diye demedik mi biz size?

Şu yoldaşların bize satmaya çalıştıkları tarih bilincine bir bakın: Komünistler ancak ve ancak kendi partileri adına ve kendi "doğru" görüşlerini propaganda için seçimlere girmiş. Ya bu doğru görüş faşizme karşı birliği empoze ediyorsa? Birilerinin ellerine kendilerini asmak için ip vermeyi gerektiriyorsa?

Bizim birlik siyasetimiz, sonuç olarak Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti'ne, bu amaçla birliğe yol açmasını amaçladığımız birlik siyasetimiz, bu çerçevede uyguladığımız prensipler ve de elde etmek istediğimiz amaçlar yoldaşları çileden çıkartıyor.

Ama tüm bunlar bizim siyaset değiştirmemizin gerekliliğini izah etmiyor. Yoldaşların siyasetinin yanlışlığını kavramamıza yardımcı oluyor.

4.Parti İnşa Aşamaları Ve Taktikler:

Yoldaşların temel kamplaşma olarak ele aldıkları kamplaşmayı imkanı kılmak için, kamplaşmayı Kıbrıs'ta emperyalist dünya sisteminin çökertilmesi ile korunması arasında bir kamplaşma olarak belirlemek, siyasi gelişmeleri bu kamplaşma üzerinde şekillendirmek için partimiz uzun bir süredir çabalamaktadır. Bu çabaların bir sonucu olarak siyaseti Anti-Emperyalist Birleşik Cephe siyaseti olan, siyaseti ülkemizin bilgisayarlaştırılması ve doğrudan demokrasi üzerinden komünizmin inşası olan partimiz kurulmuştur.

Gelgelelim partimiz ve yoldaşlarımızın varlığı, bu siyasetin işçiler, yoksullar ve yurtsever entellektüeller saflarında hakimiyet kurması sonucunu oluşturmamıştır. Sendikalar, kitle örgütleri, diğer yurtsever partiler saflarında onların kitle ve kadroları saflarında burjuva-emperyalist siyasetin hakimiyeti kırılmamıştır. Bizim siyasetimizin propagandasını yapmamıza, bu kesimlerin burjuvalar arası görüşmeler üzerinden çözüm siyasetlerinin imkansızlığını onlara defalarca ispatlamamıza, onlar anlaşma oldu olacak diye haykırırken anlaşmanın olmayacağını ilan etmemiz ve de doğruluğumuzun defalarca kanıtlanmasına rağmen bu kitleler ve önderleri saflarında burjuva siyasetin hakimiyetini kıramadık.

Yoldaşlar bizim bu hakimiyeti kırmak için kullandığımız yöntemleri de yanlış olarak ilan etmektedirler.

Doğru olarak önerdikleri ise daha fazla devrim propagan-

dasıdır. Gerçi bizim devrim aşaması önerimizle de sorunları vardır. Dolayısıyla bizim yanlış devrim propagandamızı daha fazla yaparak doğru yerde nasıl duracağımız sorunsalı da ortaya çıkıyor ama, bunu şimdilik bir kenara koyalım. Bunun, doğru-yanlış içerikli devrim propagandasının daha fazlasını yapmak nasıl elde edilecek? Bizim, kendi başımıza, Anti-Emperyalist Birleşik Cephe siyasetini propagandamız tabii ki hiçbir zaman yeterli olmayacak, tabii ki ulaşamadığımız kesimler olacak. Ama bu propaganda ve bu siyaset Kıbrıs'ta propaganda edildi, ediliyor ve artık oldukça geniş kesimler tarafından bilinmektedir. Çünkü sürekli olarak propagandası yapılmaktadır. Bu siyasete karşı çıkan yoldaşlarla yapılan birlik çalışmalarında da bu siyasetin propagandası yapılmaktadır. Yoldaşların yanlış taktik olarak değerlendirdikleri seçim süreci sonrasında bu siyaset çok daha fazla kesimler tarafından bilinmektedir.

Siyaset sürekli olarak ve pek çok sorunlar üretir. Bu sorunlardan biri de, doğru olan siyasetin doğruluğunu, tüm diğerlerinin yanlışlığını pratik içinde kitlelere ve onların önderlerine göstermek, daha doğrusu kitleleri burjuva önderliğinden koparmak sorunudur.

Bu sorunun çözümüne katkı koymak işi de, müsadenizle son 30 yıldır parti inşasının birinci aşamasına, onun da komünist çevreler aşamasına takılıp kalmış, komünist propagandanın başka bir şeyle uğraşmayı parti inşasının bu aşamasında yanlış olarak gören bir siyasetin yapabileceği bir iş değildir. Hele hele, komünizmin tarihçesine, komünizmin teori ve pratiğine karşı yaklaşımında yukarıdaki türden açık yanlışlarla dolu bir komünist çevrenin, bizim ele aldığımız sorunu ele almamış ve de ele almak istemeyen bir çevrenin bize bu konuda katkı yapması imkansızdır. Sizler bu konuda tecrübe sahibi olmadığınız gibi, bu konuda tecrübe sahibi olmak diye bir soruna bile sahip değilsiniz. Bu nedenle de yaptıklarımızın ne amaçla yapıldığını, ne sonuçlar elde etmek için yapıldığını, ve elde edilen sonuçların değerini idrak bile edemiyorsunuz. Ama bu şartlarda bize doğruları göstermeye kalkıştığınızda, "acı söyledinizde" dünya komünist hareketinin siyaset hazinesine herhangi bir katkı da yapmıyorsunuz. Zarar veriyorsunuz.

Parti inşasının iktidar öncesinde iki aşamadan geçeceği konusundaki öğreti, parti inşasının birinci aşamasındaki bir partinin, ülkenin altı üstüne gelirken, devrim propagandası yapması, propaganda çevresi olarak kalmasının araçları değildir. Ülkesindeki ve dünyadaki sınıf mücadelesinin taleplerine gözünü kapayan, bunlara uygun siyasetler oluşturamayan bir komünist çevre, ne ülkesinde devrim yapabilir, sınıfların mevzilenişinde işçilerin bir adım daha ileri, pratik olarak bir adım daha ileri atmalarına yardımcı olabilir, ne de o meşum birinci aşamadan ikinci aşamaya geçebilir. Basit daireye hapsolmüştür o hareket. Hem de komünizmin günümüzdeki kıstaslarından birine uymak adına!

Nasıl ki kişi kendini parti inşa aşamalarının taleplerine uymak adına komünist bir çevre olarak kalmaya, dünyanın altı üstüne gelirken kitlelerin ruhunun bile duymadığı ama "çok doğru" bir akım olmaya mahkum edilebilse (mümkün, değil mi?), kişi sekterliğe düşmemek adına, kitlelerle bileşmek adına kendi örgütünü eritebilir de (bu da mümkün, değil mi?).

Hangi siyasetin nereye gideceği ve çalışmalarlarıyla ne sonuçlar elde edeceği, aldığı sonuçla ilgilidir. Türkiye Başbakanı "siyaset çözüm sanatıdır" dese de, siyaset sonuç sanatıdır. Faaliyetlerin gerçek sonuçları nelerdir? İşte bir siyasetin gerçek karakterini bu şekilde ve basitçe tespit edebiliriz. Güneşi balçıkla sıvamaya çalışma üstatları bile bu tür bir tespitin sonuçlarından kendilerini kurtaramazlar!

5.Kullanılma Korkusu:

Yoldaşlar 'Annan Planı, Strateji ve Taktik' yazımızdan, tipik cimbrizlama yöntemiyle, bizim partimizin adının daha fazla duyulduğu konusundaki tespitimizden hareketle, bu emperyalist planı savunduğumuz için burjuva partilerin bizi meşhur etmek konusunda sorun görmeyecekleri, çünkü bizi kullanacakları uyarısında bulunuyorlar.

Sağolsunlar ama, birliğe girip de kullanılacağını bilmeyen adama aptal derler-biz aptal değiliz. Kullanılmak istemediği için birlik aramayana ise aşırı aptal derler.

Birliğin olduğu yerde kullanma kaçınılmazdır. Herkes birbirini kullanır. Biz, kitleleri örgütlemek, sağ kanada karşı çıkmak konusunda müttefiklerimizi kullandık. Kullanıyoruz da. Kullanacağız da. Onlar bunu ellerinden geldiğince engellemeye çalışacaklar. Kitlelerin örgütlülük ve hareketliliği, KSP türü bir partinin varlığı şartlarında onlara zararlıdır. Tüm seçim döneminde, ve şu anda da müttefiklerimizle bu alanda sorunlar yaşanmaktadır. Bu sorunlar kaçınılmazdır. Ve tabii ki zorla güzellik olmaz. Seçim döneminde kitleleri hareketlendirmek zorundaydı müttefiklerimiz. Ama onların

örgütlenip bağımsız karar alan mekanizmalara, örgütlenmelere kavuşmalarına mani oldular-olacaklar da. Gel gelelim, işler ilerleyecek. Müttefiklerimiz kitleleri daha da radikalleştirmek zorunda kalacaklar. Her halükarda, kitleler bizim kendi gücümüzle elde edemeyeceğimiz bir oranda radikalleşti. Örgütlendi. Sağ kanada karşı top yekûn bir güç haline geldi.

Bizim kullandığımız konusunda kesin kararlı olan yoldaşlar, kitlelerin saflarında, pratik olarak atılan bu adımı hor görmektedirler. Müsadenizle, milliyetçilik çorbasıyla beslenmiş, karşılıklı burjuva millî düşmanlıkların gemi azıyı aldığı bir ülkede, bu işin başını çeken sağ kanadın böylesi bir teşhirini hafife almak için, kişinin kitlelerle tüm bağıını koparmış olması gereklidir. Böyleleri de müsadenizle devrim yapamazlar!

6.Esas Görev Kendi Ülkende Devrim Yapmaktır:

İki aşamalı parti inşası teorisinin metafizik kavranışı, komünistlerin esas görevlerinin kendi ülkelerinde devrim yapmak olduğu tezinin metafizik kavranışıyla el ele gitmektedir.

Tabii ki bir ülkenin komünistlerinin birincil görevi kendi ülkelerinde devrim yapmak, iktidarı ele geçirmektir. İktidar elde edildiğinde, diğer ülkelerin devrimlerine çok daha büyük katkılar yapılabilir.

Gel gelelim, sorun enternasyonal bir hareket olan komünist hareket açısından ele alındığında, bu prensibin daha üst bir prensip tarafından çöpe atılabileceği herkesin çokça lafını ettiği bir olgudur.

Proletaryanın dünya çapındaki çıkarları için, gerekirse kendi ülkende iktidardan vaz geçebilirsin. Dahası kendi ülkenin çok büyük zararlara uğramasını göze alabilirsin. Bunu yapamayan kişi komünizmi öğrenmemiştir.

Kendi ülkende devrim yapmanın esas, birincil görev olduğu tespiti, bu genel çerçeveden kopartıldığında tipik burjuva bir prensibe, bencil milliyetçi bir prensibe dönüşür. Faydalı değil, zararlı hale gelir.

Biz yoldaşların böyle yapmayacaklarını söylemiyoruz. Ama ikide bir prensipler üzerinden, kendilerini metafizik dar alanlara kapattıkları için böyle bir tehlike konusunda uyarıyoruz.

Ama biz, yoldaşların KİBP devrimiyle ilgili olarak, kendi ülkelerinde devrim yapma esas sorunu etrafında ellerinden geleni yaptıkları tespitini kabullenemiyoruz.

Ne Türkiye, ne Yunanistan, ne de İngiltere'deki yoldaşlarımız bu alanda ellerinden geleni yapmamaktadırlar.

Ellerinden geleni yapmadıkları yetmezmiş gibi, bir de zararlı faaliyetler yürütmektedirler.

Ülkemizde karşılaştığımız zor şartlardan sorumlu olan bu üç ülkenin devrimcilerinden hangisi bizim Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti stratejimizi destekleyici bir çalışma ortaya koymuştur? Bu stratejinin zaferi için bize doğrudan katkı sunmuş mudur?

Bir tek İngiltere'deki Sosyalist Emek Partisi'nden yoldaşlarımız bizim bu stratejimizi kongrelerinde desteklemişlerdir. Onlar da, AKEL'in mevcut stratejisiyle olan bağlarını koruyarak, dolayısıyla yarım ağız bir şekilde bunu yapmışlardır.

7.Türkiye Komünist Partisi (TKP) Örneği:

TKP ise bunu bile yapmamıştır.

TKP bizim Anti-Emperyalist Birleşik Cephe siyasetimize benzer bir öneri sunmuştur. Türkiye, Yunanistan ve Kıbrıs devrimcilerinin Anti-Emperyalist bir cephede birliğini oluşturmayı önermiştir.

Biz bu öneriye karşı çıkmadık, destekledik. Böyle bir çalışmada yer alırsınız. Ama kafamıza şu sorunun takılmadığını söyleyemeyiz: Bu ülke devrimcilerinin Anti-Emperyalist birliğini savunan bu yoldaşlar, niye ve ısrarla bizim Kıbrıs'ta Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti siyasetimizi onaylamayı reddediyorlar?

Bunun nedenini anlamak uzun sürmedi.

Bu yoldaşlar AKEL ile sıkı ilişki içindedirler. Tıpkı Yunan Komünist Partisi (YKP) gibi. Ve bu ilişkiyi sürdürmek, geliştirmek istemektedirler. Bilindiği üzere AKEL'in mevcut stratejisi "BM çatısı altında, birleşik, federal ve AB üyesi Kıbrıs" stratejisidir. Kıbrıs Sorunu'nun çözümünü bu strateji üzerinden elde etmek istemektedir. TKP ve YKP, AKEL ile birlikte hareket ettikleri oranda, bu stratejiyi onaylamaktadırlar. Bu stratejiye karşı açıktan bir savaşı göze alamamaktadırlar. Halbuki bizim Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti stratejimiz bu stratejinin açık reddi üzerine yükseilir. İşte bu nedendir ki, Türkiye, Yunanistan ve Kıbrıs devrimcilerinin anti-emperyalist cephesinden dem vuran TKP, bizim Anti-Emperyalist Birleşik Cephe siyasetimizi onaylamadı ve de onaylamaz da! Onlar AKEL'in stratejisine karşı çıkan bir öneriye onaylayamazlar!

Ama ne yapar bu yoldaşlar?

Kuzey'deki seçimlerden önce, AB çatısı altında çözüm planlarının emperyalistlerle işbirliği anlamına geldiği, AB'nin emperyalist olduğu, bu çerçevede çözüm aramanın şerefsizlik olduğu üzerine TÜRKÇE bildiriler yayınlarlar. Kuzey Kıbrıs için, bu sorunsal işleyen özel yayınlar çıkartırlar!

Nasıl oldu? Bu bildiriler, bu TKP MK kararları İngilizce'ye-Yunan'caya çevrilip AKEL'e gönderildi mi? YKP'ye gönderildi mi? Veya TKP MK bu bildiriye kendisi okumak zahmetine katlandı mı?

Bu konuyu kaç kere kendilerine hatırlattık. Bir cevap alamadık. Biz buna tipik oportünizm örneği diyoruz. Ve biz, Anti-Emperyalist Birleşik Cephe siyasetimizi korurken, Annan Planı'nın kabulü için iş başı yaptığımızda yanlış olan hiçbir iş yapmadık. Yanlış yapanlar bizim davamıza zarar verenler, ve de oportünistliğini zararlı gevezeliklerle örtmeye çalışanlardır.

8.Kızıl Elma Koalisyonu:

En az iki yıl öncesinden, Kıbrıs'taki burjuvazinin sağ kanadı, Türkiye'deki solcu ve milliyetçi kesimle elele anti-emperyalist lafazanlıklar etmeye başlamıştı.

Biz bu dönemde, ve daha sonraları da sürekli olarak onlara şunu dedik. Anti-emperyalist gevezelikle işler yürümez. Biz kandırılmaya gönüllü Doğu Perinçek takımı değiliz. Eğer az biraz ciddi anti-emperyalist iş yapmak istiyorsanız, laf değil iş yapın, işe anavatanınızdan başlayın, NATO üslerini kapatın, onlara el koyun, IMF'yi def edin, vs., vs.,. Sonra da el ele verir İngilizleri Kıbrıs'tan kovarız. Bunları yapmadan, emperyalizme karşı ettiğiniz tüm laflar laftan ibarettir, kandır-sa kandırır! Aydınlatı takımını kandırır. Ama bu işleri yapın, gelin birleşelim. Bu işleri yapanların peşinden gitmezsek vatan haini rezilleriz! Bunları yapmazsanız da sizler vatan haini yalancılarsınız.

Ne oldu?

Tabii ki Türkiye'yi yabancı emperyalistlere tabakta sunmaya devam ettiler. Bununla bağıntılı, tıpkı Yunanistan ve Kıbrıs Cumhuriyeti burjuvaları gibi Kıbrıs'ta İngiliz üslerini korumaya devam ettiler.

Ve biz daha o dönemde açıkça ilan ettik. Bu şartlarda işler siz baylarla "BM çatısı altında, birleşik, federal, AB üyesi Kıbrıs" diyen kesim arasında bir çatışmaya dönüşürse, her şeyi göze alarak sizlerden bin kat daha demokratik ve barışçıl olan bu kesimi destekleyeceğimiz konusunda şüphemiz olmasın!

Bunun kavgası yapılırken Türkiye'deki yoldaşlar neredeydi?

Bizim Anti-Emperyalist Birleşik Cephe siyasetimizin bu iki kesime karşı üstünlük savaşında bize ne tür bir katkı sunuyorduk? İşler bu iki kanat arasında bir kavgaya dönüştüğünde ne yapmamızı öneriyorlardı?

Yoldaşların önerisi taraf tutmamaktır. Devrim propagandası yapmaktır. Seçimlere katılacaksa bağımsız olarak katılmak, her iki kanadı da seçimler üzerinden teşhir etmektir. Denktaş'a Zonguldak'ta "Komünistler bile AB'cileri destekliyorlar" diye dert yandırmaktansa, Komünistler en iyisini yapıyorlar, bağımsız propagandalarını yapıyorlar, aferin onlara dedirtmektir.

Kızıl Elmacı koalisyonuna soldan destek sunmaktır.

Kim kimi kullanıyor yoldaşlar? Siz bizi kime kullanırmak istiyorsunuz?

Ve müsadenizle, bizim strateji ve taktiklerimiz, en son tahlilde kullanılan değil, kullanılan olmamızı hedeflemektedir! Ve de bu herkesin bilgisi dahilindedir!

9.Tavizin Reddi Ve Taviz Üstüne Taviz:

Bizim hiç bir zaman, hiç bir şart altında taviz vermeyeceğimiz noktalar vardır. Mesela, Kıbrıs sorununun çözümünün birinci aşaması olarak ele aldığımız Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti stratejimizden asla taviz vermeyiz. Milletler Sorunu'na yaklaşımımızdan, Komünizmi İnşa Teorisi'ne yaklaşımımızdan-bu teori ve onun pratiğini ayaklar altına alıp da Stalin şakşaklığı yapanların Troçkist özünü teşhirden, Bilgisayar Teknolojisinin Rolü ve Doğrudan Demokrasi sorunsalından, SSCB'de Geri Dönüş sorunsalından, yani komünist hareketin genel doğrularından taviz vermeyiz. Bunları çarptan herkesin komünizme düşman olduğunu ilan etmekten, onlara karşı amansız bir kavganın savaşçıları olduğumuzu ilan etmekten, ve o kavgayı vermekten asla taviz vermeyiz.

Komünizmin zaferini engelleyecek en küçük tavizlerin en azılı düşmanıyızdır!

Ama aynı zamanda Troçkistlerle bile birlik arayan, bu birlik-telikler için her türlü tavizi veren, vermekte sorun görmeyen bir siyasetin de savunucusuyuz. Bu aşırı taviz konumu, bir yere kadardır. Yukarıda ele aldığımız, kısacası komünizmin teori, pratik ve tarihçesi hakkında bizden zerre kadar taviz koparamaz kimse! Bu herkesin bilgisi dahilindedir ve bizim katıldığımız her türlü birlik bu çerçevede oluşur.

İşte bu nedendir ki Türkiye'deki (ve de Yunanistan'daki) yoldaşlarla birlik sorunları yaşamaktayız. Kendini komünist olarak değerlendiren her bir parti ve de grup açıktır ki kardeş parti ilişkisi talep etmektedir. Bu anlaşılırdır. Biz ise bu ilişkiyi kabullenmiyoruz. Yoldaşların komünizme yaklaşımıyla hem-fikir değiliz. Bu konuda taviz de vermediğimiz ve de vermeyeceğimiz, dahası onların komünizm anlayışına karşı savaşmakta olduğumuz açıkça ortaya konunca, birlik sorun haline geliyor! Ama biz Türkiye'deki (Yunanistan'daki) tüm devrimcilerle, komünistlerle, belirli bir amaçla birlik öneriyoruz. Kıbrıs'ta Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti'nin elde edilmesi için birlik öneriyoruz. Ve bu sonucu elde etmek için her siyasi akımın desteğini talep ediyoruz. Onların hem bizimle, hem de kendi aralarında bu amaçla birleşmesini talep ediyoruz, bunu elde etmeye çalışıyoruz. Türkiye devriminin zaferi açısından da tüm devrimci-komünist güçleri desteklemek konusunda elimizden geleni yapıyoruz-onlarla olan kavgamızı askıya almadan bunu yapıyoruz. Yapacağız da. Yoldaşlardan istediğimiz bunun ne daha azı, ne de daha fazlasıdır!

10. Komünist Hareketin Tarihçesi Ve Seçimlere Tek Başına Katılım:

Şu anda Türkiye'de 28 Mart yerel seçimleri için hazırlık yapılmaktadır. Biz bu seçimlerle bağıntılı önerilerimizi SDP Kongresinde Türkiye'deki yoldaşlara sunduk. Bu konuda hala aynı görüşteyiz. Tabii ki DEHAP'lı yoldaşların SHP ile merkezi ittifak arayışlarını zararlı buluyoruz, gel gelelim yerel ittifaklarda SHP'nin de ittifak içine çekilmesinde hiçbir sorun görmüyoruz. Sorun gördüğümüz nokta, bu birlik çalışmasında yer alanlara kıyasla solda duran yoldaşların bu birlik çalışmalarına katılmamalarıdır. Biz bunu yanlış buluyoruz.

BP'li yoldaşların TKP'nin son parlamento seçimlerine katılımını eleştirdiklerini biliyoruz. Eleştirilerini okuduk. İyi ama TKP tam da yoldaşların önerdikleri ilkelere uygun olarak, bağımsız olarak, kendi komünist programının propagandasını yaparak seçimlere katıldı. Bize önerilen de buydu. TKP'nin komünizm propagandası yanlış mı? İyi ama BP'li yoldaşlar bizim programımızı da yanlış buluyorlar! TKP'ye karşı o aşırı eleştirmen tavır, bize karşı bu aşırı iyi niyetli tavır, bizce biraz oportünizm tavrıdır yoldaşlar. Komünizmin

memleketi yoktur!

TKP'nin programını eleştirirken, vay gördünüz mü bu günkü Türk ordusuna NATO üslerini ele geçirmeyi öneriyorlar, bu günkü Türk ordusunu güçlendirmek istiyorlar türü cimbizlama eleştiriler, TKP'yi yıpratmaz. Sadece sizlerin TKP taraftarları arasındaki değerini azaltır. Bizim TKP'ye esas eleştirimiz, ki aramızın açılmasına da yol açmıştır galiba, bu seçimlere kendi başlarına girmeleriydi. 28 Mart yerel seçimleri bağında da aynı eleştirimiz geçerlidir. Türkiye'nin devrimcileri ve de komünistleri hem kendilerinin, hem de kitlelerin örgütlenme, mücadele güçlerini ve de yeteneklerini doğru değerlendirmelidirler. Bu güçleri artırmanın yollarını bulmalılardır ve bunun şu andaki en iyi yolu, yerel seçimlerde el birliğiyle yoğun bir kampanya, ve kitleleri örgütleme dönemine girmek, burjuva sağ kanadı mümkün olduğunca yıpratırken, kendi güçlerini olabildiğince hızlı bir şekilde örgütlenme ve toparlamanın imkanlarını artırmaktan geçer. Bu da tek tek örgütler üzerinden değil, bin bir türlü tavizlerle, birlikte elde edilebilir. Ve bu hiç kimsenin kendi "doğru" komünist, devrimci tavrını terk etmesini gerektirmez! Elde edilecek imkanlarla bu "doğru" nun daha fazla ve de daha iyi şartlarda propagandasını yapabilirsiniz. Bunu kimse de engelleyemez, engelleyemez-tabii ki bu, her yerde ve her şart altında kendi "doğru" nun propagandası çabasına dönüşürse, işler biraz saçmalaşır! Tavizsiz birlikte iş olmaz!

11.Seçim Sonuçlarının Değerlendirilmesi:

BP'li yoldaşları tebrik etmek lazım. Bizden de hızlı bir şekilde seçim sonuçlarını değerlendirdiler. Eh, ne de olsa işleri kolaydı. Seçimden önce sonucun esas hakkında kararlarını vermişlerdi ne de olsa!

Hiçbir şey değişmedi! Zaten seçimlerle bir şey değişmez!

Biz farklı sonuçlara varıyoruz. Seçimler üzerinden çok şey değişti. Halkımız değişti. Dost partilerimiz değişti, partimiz değişti. Sizin devireceğiniz TC devleti bile değişti.

Değişiklikler öyle sizlerin istediği gibi büyük değişiklikler değil, özür dileriz. Ama bizim partimiz o büyük değişikliği kendi gücümüzle elde etmemiz için şartların değişmesi gerektiğini ve de sizlerin desteğine ihtiyacımız olduğunu çok önceden ortaya koydu!

Seçimler üzerinden değişmeyen bir tek şey var. Bir çok Türkiye'deki yoldaşlarımızın vurdumduymazlığı!

Biraz sabır. Onu da değiştireceğiz bir gün elbet! Laf aramızda ama, radikal bir şekilde olmadan onu bile değiştirmeyi becerdik bu seçim kampanyası üzerinden!

Hani hiçbir şey değişmemişti?

Bir sıkımlık gücümüzle, o bir sıkımlık gücümüzle kıyaslanamayacak kadar ve de devrim için yararlı değişiklikler elde ettik yoldaşlar. Strateji ve taktiklerimiz doğrudur. Yolumuzdan şaşmadan ilerleyeceğiz!

12.Demokrasi ve Devrim:

Bizim ülkemizin Kuzey'i, Kürdistan'la kıyaslandığında, çok daha yoğun bir askeri güç, MİT, ülkücü ve gangster güçleriyle donatılmıştır. Halkımız da milli düşmanlık temelinde, iki farklı toprak parçasına bölünmüştür.

Tüm bunlar bizim çalışma imkanlarımızın Kürtlere kıyasla çok daha kötü olduğunu ortaya koyar.

Ama bizim Kürtlere karşı bir üstünlüğümüz vardır. O da "KKTC'nin demokratik rüştünü ispatlamış, demokratik bir ülke olmasıdır"-şimdi bir cimbrizi çıkar bak ne diyorlar der!

Biz KKTC saflarında demokratik şartlarda mücadelemizden gayet memnunuz. Kürtlerin de böylesi şartları kendi ülkelerinde yaşamak istediklerini biliyoruz. Bu durum bize ara sıra Engels'i hatırlatır. Almanya'da, monarşik Almanya'da-kadınların oy hakkının olmadığı Almanya'da, burjuva demokratik bir cumhuriyet olmayan Almanya'da, demokrasinin partinin çıkarına olduğunu, mevcut demokrasinin partinin gelişmesi için imkanlar sunduğunu, partiyi iç savaşa çekmek isteyenlerin Alman gericipleri olduğunu ortaya koyar Engels.

Çokları teşvik etti bizleri, "devrimci" metodlar kullanmaya.

Yeni Düzen yazarları bile bizim 1917 türü devrim istediğimiz üzerine yazdı durdu. Biz mevcut demokratik çalışma ortamından yararlanmasını biliriz. Mevcut koşullarda demokratik yöntemlerde ısrarlıyız. Bu çalışma tarzını imkansız kılmak isteyenler Kıbrıs'ın ve Türkiye'nin gericipleri. Biz KKTC demokrasisinden gayet memnunuz! (KSP'nin program ve tüzüğü'nün tümüne yasak koyan, sendika ve siyasetçileri askeri mahkemelerde yargılayan o meşhur demokrasiden gayet memnunuz!) Demokratik yöntemler, demokratik çalışma tarzı dışına çıkmaya hiç bir niyetimiz yoktur!(Çalışma perspektifimizden belli olmuyor mu?)

Belki okurlarımız, "tüm bunlara ne gerek var" diyecek.

Gerek şu ki, Türkiye'nin devrimcileri bizim devrimci eylem türü ortaya koymamızı istiyorlar. Seçim gibi olmazlarla uğraşmamamızı istiyorlar.

Hay sağolasınız yoldaşlar!

Ne de devrimci kişilersiniz. Sizler karşısında devrimci-liğimizden şüphe eder olduk!

Her parti, şartlara göre mücadele ve örgütlenme yöntemleri geliştirmelidir.

Her parti, şartlar değiştiğinde, mücadele ve örgütlenme biçimini değiştirmeye hazır olmalıdır.